SOCIETATEA DE SERVICII INFORMATICE SUCEAVA – S.A.
SUCEAVA, cod 5800, Bd. George Enescu nr. 16
Telefon: +40-30-21.67.47; 22.13.57, Telefax: +40-30-21.51.33
Nr. ORC: J33/266/1991, Cod fiscal: R713497, Cont: 2511.1-63.1/ROL B.C. Suceava

PUG PLAN URBANISTIC GENERAL

Comuna SLATINA – Județul SUCEAVA

BENEFICIAR: PRIMĂRIA COMUNEI SLATINA

MEMORIU GENERAL

VOLUMUL 1

Exemplarul 2

PLAN URBANISTIC GENERAL AL COMUNEI SLATINA
JUDEȚUL SUCEAVA

MEMORIU GENERAL

BENEFICIAR: **PRIMĂRIA COMUNEI SLATINA**

PROIECTANT: **SOCIETATEA DE SERVICII INFORMATICE SUCEAVA – S.A.**

Director general: **mat. Constantin Pintiliciuc**

Șef proiect: **ing. Cătălin Zamfirescu**

• octombrie 2000 •

PUG — Comuna SLATINA
Județul SUCEAVA

COLECTIV DE ELABORARE

URBANISM	arh. V. Popovici
REACTUALIZARE TOPOGRAFICĂ	teh. E. Miron
ALIMENTARE CU APĂ ŞI CANALIZARE	ing. V. Băncescu
ALIMENTARE CU ENERGIE ELECTRICĂ	teh. Gh. Buliga
TELECOMUNICAȚII	teh. Gh. Buliga
EVOLUȚIA POPULAȚIEI	ec. E. Bartoş

BORDEROU GENERAL

A. PIESE SCRISE

Volumul 1. - Memoriu general
Volumul 2. - Regulament aferent Planului urbanistic general

B. PIESE DESENATE

Planşa nr. 1- Încadrarea în teritoriul administrativ al comunei sc.1:25000

Planşa nr. 2 - Situația existenta (Zonificare funcțională şi disfuncționalități) sc. 1:5000

2.1 sat Slatina şi sat Herla
2.2 sat Găineşti

Planşa nr. 3 - Reglementări: Zonificare funcțională sc.1:5000

3.1 sat Slatina şi sat Herla
3.2 sat Găineşti

Planşa nr. 4 - Reglementări, echipare edilitară sc: 1:5000

4.1 sat Slatina şi sat Herla
4.2 sat Găineşti

Planşa nr. 5 - Obiective de utilitate publică sc. 1:5000

5.1 sat Slatina şi sat Herla
5.2 sat Găineşti

CUPRINS

Vol. 1: MEMORIU GENERAL

1. INTRODUCERE 7

1.1. DATE DE RECUNOAŞTERE A DOCUMENTAȚIEI 7

1.2. OBIECTUL LUCRĂRII 7

1.3. SURSE DOCUMENTARE 7

2. STADIUL ACTUAL AL DEZVOLTĂRII URBANISTICE 9

2.1. RELAȚII ÎN TERITORIU 9

2.1.1. Cadrul natural 9

2.1.2 Încadrarea în teritoriul administrativ al comunei 9

2.2. POTENȚIAL ECONOMIC 10

2.3. POPULAȚIA 14

2.3.1. Numărul şi evoluția populației 14

2.3.2. Mişcarea naturală şi migratorie 19

2.3.3. Resursele de muncă şi posibilitățile de ocupare a acestora 20

2.4. ZONIFICAREA FUNCȚIONALĂ A INTRAVILANULUI EXISTENT, BILANȚ TERITORIAL 23

2.4.1. Zona de locuințe 24

2.4.2. Zona instituții publice şi servicii 27

2.4.3. Zona activităților economice, agricole şi industriale 31

2.4.4. Zona de spații verzi, sport, agrement 32

2.4.5. Zona aferentă căilor de comunicație rutieră 32

2.4.6. Zona aferentă gospodăriei comunale şi cimitire 32

2.5. ECHIPAREA TEHNICO-EDILITARĂ. SITUAȚIA EXISTENTĂ 32

2.5.1. Căi de comunicație şi transport 32

2.5.2. Alimentarea cu apă şi canalizare 33

2.5.3. Alimentarea cu căldură (gaze naturale) 35

2.5.4. Gospodărirea comunală 35

2.6. PROBLEME DE MEDIU 37
2.7. OBIECTIVE DE UTILITATE PUBLICĂ 37

3. PROPUNERI DE ORGANIZARE URBANISTICĂ 39
3.1. OPȚIUNI ALE POPULAȚIEI 39
3.2. STUDII DE FUNDAMENTARE 39
3.3. PROPUNERI DE ORGANIZARE URBANISTICĂ-REGLEMENTĂRI 39

4. CONCLUZII 49

5. ANEXE 50
Anexa 1 - Principiile Declarației primei conferințe despre mediu a O. N. U. 50
Anexa 2 - Extras din „Legea protecției mediului“ 54

MEMORIU GENERAL

1. INTRODUCERE

1.1. DATE DE RECUNOASTERE A DOCUMENTAȚIEI

Denumirea lucrării:	PLAN URBANISTIC GENERAL - Comuna Slatina
Beneficiar:	PRIMĂRIA COMUNEI SLATINA
Baza proiectării:	LEGEA NR.50/1991 şi Ordinul MLPAT 91/1991
Proiectant:	S.S.I. SUCEAVA-S.A.
Data elaborării:	ianuarie –octombrie 2000

1.2. OBIECTUL LUCRĂRII

Obiectul lucrării constă în stabilirea strategiei, priorităților, reglementarilor şi servituților de urbanism ce vor fi aplicate în utilizarea terenurilor şi construcțiilor în cadrul comunei Slatina din județul Suceava.

În funcție de noua politică de dezvoltare urbană a administrației locale este necesară rezolvarea în cadrul Planului Urbanistic General a următoarelor categorii de probleme:

- determinarea priorităților de intervenție în teritoriu şi în centru localităților componente ale comunei rezultate din analiza situației existente;
- zonificarea funcțională a terenurilor din intravilan, precum şi indicarea posibilităților de intervenție printr-un sistem de reglementări adecvate;
- condiții şi posibilități de realizare a obiectivelor de utilitate publică.

În urma studiului şi a propunerilor de soluționare a acestor categorii de probleme, materialul oferă instrumentele de lucru necesare atât elaborării, aprobării cât şi urmăririi aplicării PUG-ului de către administrația locală.

1.3. SURSE DOCUMENTARE

În scopul întocmirii prezentei documentații au fost cercetate o serie de surse documentare referitoare la dezvoltarea comunei Slatina din județul Suceava:

a) Documentații de urbanism şi de amenajare a teritoriului întocmite anterior sau concomitent cu elaborarea Planului Urbanistic General al comunei Slatina:

- Planul de amenajare a teritoriului județean Suceava, elaborat în anul 1995 de institutul URBANPROIECT - Bucureşti;
- Planul de amenajare a teritoriului național elaborat în perioada 1993-1996 de institutul URBANPROIECT - Bucureşti;
  - Secțiunea I - "Căi de comunicație"
  - Secțiunea II - "Apa"
  - Secțiunea III - "Rețeaua de localități"

b) Surse statistice:

- Date statistice de la Centrul Național de Statistică şi Oficiul Județean de Statistică;
- Date din anuarele statistice: 1994 –1995;
- Date din Cartea funciară a comunei Slatina.

c) Suportul topografic al lucrării a fost reactualizat de către S.C. WARESO - PROD S.R.L. SUCEAVA (sc.1 : 5.000);

d) Documentare de teren - consultări:

- Pe parcursul elaborării PUG. Slatina s-au efectuat numeroase consultări cu reprezentanții administrației locale;
- Documentare de teren pentru stabilirea amplasamentelor pentru obiectivele de utilitate publică propuse;
- Consultări cu instituțiile specializate şi factorii interesați în dezvoltarea localităților.

2. STADIUL ACTUAL AL DEZVOLTĂRII URBANISTICE

2.1. RELAȚII ÎN TERITORIU

2.1.1. Cadrul natural

Comuna Slatina, constituită din satele Slatina (localitate de reşedinţă), Găineşti, Herla, se află în partea de sud a judeţului Suceava.

Este străbătută de DJ 209A - Cornu Luncii - Găineşti. Centrul de comună - satul Slatina, este la o distanţă de municipiul Suceava de 52 km, la 27 km faţă de municipiul Fălticeni şi la 25 km de oraşul Gura Humorului (pe traseul Slatina-Vadu Moldovei).

Comuna Slatina este situată în zona de podiş a judeţului, făcând parte din podişul Fălticeni. Altitudini semnificative le au: Dealul Măguricei — 978 m, Dealul Mare — 883 m, Dealul Bericului — 899 m.

Teritoriul comunei este străbătut de râul Suha Mică. Principalele pâraie care sunt colectate de râul Suha Mică sunt: Suvarâța, Valea Cucalea, Ciumârna, Maghernița, Bleidireasa şi Lupoaia. Râul Suha Mică se varsă în râul Moldova pe raza comunei Mălini.

Media anuală a precipitaţiilor este de 635 mm/mp cu limitele minimă şi maximă între 550-900 mm/mp. Cantitatea cea mai mare a precipitaţiilor se înregistrează în perioada mai-iulie, într-un procent de 58% din totalul precipitaţiilor anuale.

Vânturile dominante sunt pe direcţia N-NE (70%) şi SE pe direcţia cursului râului Suha Mică.

Zona în care este situată comuna Slatina se încadrează în gradul de seismicitate max. 6,5 conform STAS 11100/1/78.

2.1.2. Încadrarea în teritoriul administrativ al comunei

Din punct de vedere administrativ, comuna Slatina se învecinează cu:

- comuna Valea Moldovei (N);
- comuna Mălini (SE);
- comuna Stulpicani (SV);
- comuna Frasin (NV);
- oraş Gura Humorului – Voroneţ (N).

Teritoriul comunei are o suprafaţă totală de 11.958 ha care se repartizează pe natura de folosinţă şi forme de proprietate după cum urmează:

Suprafaţa totală după modul de folosinţă la 31.12.1998

ZONE FUNCȚIONALE	TOTAL		Din care: proprietate privată	
	ha	%	ha	% din total
TOTAL SUPRAFAȚĂ	11.958	100	2.987	25.0
Suprafaţă agricolă	3.518	29.4	2.719	77.3
Din care:				
• Suprafaţă arabilă	1.005	28.6	1.000	99.5
• Păşuni	1.064	30.2	303	28.4
• Fânețe	1.444	41.0	1.414	97.9
• Livezi	5	0.2	2	40.0
Păduri şi alte terenuri cu vegetaţie forestieră	8.210	68.7	154	1.9
Alte suprafeţe	230	1.9	114	49.6

Suprafața totală a comunei este ocupată, în cea mai mare parte, de păduri şi alte terenuri cu vegetație forestieră (68,7 %), suprafețele agricole reprezentând 29,4 %, iar alte suprafețe 1,9%.

Suprafața agricolă este ocupată în cea mai mare parte de fânețe şi de păşuni (41,0 % şi respectiv 30,2 %). Suprafața arabilă ocupă 28,6 % din suprafața agricolă, iar livezile doar 0,2 %.

Localitățile comunei s-au dezvoltat în strânsă legătură cu cadrul natural şi resursele de materii prime din teritoriu: respectiv cultivarea pământului arabil, exploatarea resurselor forestiere, creşterea animalelor şi valorificarea produselor animaliere.

Condițiile cadrului natural şi premisele economice permit dezvoltarea în continuare şi modernizarea edilitară a celor 3 sate componente ale comunei.

Satul Slatina este satul de reşedință şi centrul administrativ teritorial al comunei cu o suprafață intravilan de 196,46 ha, dintre care 26,20 ha fiind ocupate de construcții şi curți.

Satul Herla este situat în partea de sud-est față de localitatea de reşedință, la o distanță de circa 1 km de aceasta şi are o suprafață intravilan de 199,30 ha, dintre care 20,29 ha fiind ocupate de construcții şi curți.

Satul Găineşti este situat în partea de vest față de localitatea de reşedință, la o distanță de circa 3 km de aceasta şi are o suprafață intravilan de 223,81 ha, dintre care 47,36 ha fiind ocupate de construcții şi curți.

2.2. POTENȚIAL ECONOMIC

Din perspectiva potențialului economic, stadiul actual al dezvoltării urbanistice a comunei Slatina este relevat prin analiza critică şi prezentarea parametrilor caracteristici specifici activităților agricole, industriale şi de construcții, transporturilor şi comunicațiilor, turismului, unităților din domeniu! public şi serviciilor.

PRODUCȚIA AGRICOLĂ

Producția agricolă este strâns legată de condițiile de climă şi relief specifice. Din acest punct de vedere, teritoriul comunei Slatina se înscrie în limitele regiunii agrogeografice dealuri înalte.

Suprafața agricolă se întinde pe 3.518 ha, reprezentând 29,4 % din suprafața totală a comunei, pădurile şi terenurile cu vegetație forestieră ocupă 68,7 %, iar 1,9 % constituie alte suprafețe. Din cele 3.518 ha de teren agricol, 28,6 % sunt suprafețe arabile, restul fiind suprafețe ocupate de păşuni 30,2 %, fânețe 41,0 % şi livezi 0,2 %.

Suprafața agricolă totală din care:	**Ha** **3518**	**%** **100**
• Arabil	1005	28.6
• Păşuni	1064	30.2
• Fânețe	1444	41.0
• Livezi	5	0.2

Favorabilitatea naturală a suprafeței agricole a asigurat dezvoltarea culturilor agricole de: grâu şi secară, orz şi orzoaică, porumb, sfeclă de zahăr, cartofi, legume, perene vechi şi noi pentru fân etc., culturi a căror evoluție în timp este evidențiată în tabelul de mai jos.

Evoluția culturilor agricole între anii 1990-1998 (suprafețe în ha)

Cultura agricolă	**An**									
	1989	**1990**	**1991**	**1992**	**1993**	**1994**	**1995**	**1996**	**1997**	**1998**
Grâu şi secară	50	50	50	30	10	16	16	11	5	3
Orz şi orzoaică	40	30	20	-	-	-	-	-	-	-
Porumb	40	30	20	-	20	-	-	210	225	247
Sfeclă de zahăr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Cartofi	220	250	250	250	351	326	323	304	199	220
Legume	9	15	15	15	14	14	14	14	16	20
Ceapă	2	28	3	2	4	5	4	4	5	3
Varză	4	4	3	3	3	3	4	4	4	4
Perene vechi şi noi pentru fân	169	348	347	346	300	300	302	300	360	320
Anuale pentru fân şi masă verde	-	-	30	100	-	-	1	-	50	85
Rădăcinoase de nutreț	13	22	20	20	60	65	65	65	50	25

Cele mai mari suprafețe arabile au fost cultivate cu perene vechi şi noi pentru fân (320 ha) şi cartofi (220 ha), reprezentând 32 % şi respectiv 22 % din totalul suprafeței arabile.

Producția medie la hectar (kg / ha)

Cultura agricolă	**Anul**								
	1990	**1991**	**1992**	**1993**	**1994**	**1995**	**1996**	**1997**	**1998**
Cartofi	16.600	8.000	10.000	17.125	13.902	10.022	15.000	14.948	15.000
Grâu şi secară	1.000	1.120	1.867	1.200	1.188	2.692	2.417	2.200	2.000
Orz şi orzoaică	500	800	-	1.250	-	-	-	-	-

Datele statistice privind numărul pomilor pe rod arată o tendință de scădere față de anul 1990 cu 17,1 % pe total. Pe categorii de pomi se înregistrează o scădere mare la pruni cu 72,1 % în timp ce la meri şi peri se înregistrează creşteri de 0,8 % şi respectiv 40 %.

În continuare este prezentată situația pomilor fructiferi în perioada 1990-1998:

Pomi fructiferi	**Anul**								
	1990	**1991**	**1992**	**1993**	**1994**	**1995**	**1996**	**1997**	**1998**
Pruni	2.515	1.015	1.070	913	962	762	700	700	700
Meri	4.460	4.560	4.580	4.903	4.843	4.943	4.900	4.500	4.500
Peri	500	600	600	600	600	700	700	700	700
Total	**7.475**	**6.175**	**6.250**	**6.416**	**6.405**	**6.405**	**6.300**	**5.900**	**5.900**

Urmărirea evoluției sectorului pomicol implică, pe lângă urmărirea evoluției numărului de pomi pe rod, şi considerarea valorilor atinse de producția de fructe.

În continuare este prezentată situația producției de fructe pentru perioada 1990-1998:

Producția de fructe	**Anul**								
	1990	**1991**	**1992**	**1993**	**1994**	**1995**	**1996**	**1997**	**1998**
Total din care:	**199**	**30**	**103**	**201**	**201**	**201**	**89**	**112**	**80**
Prune	400	2	5	4	2	2	20	4	2
Mere	91	20	90	182	185	181	55	75	74
Pere	45	5	5	8	12	16	12	22	2

Producția de fructe (tone)

PRODUCȚIA ANIMALĂ

Producția animalieră este determinată în mare măsură de baza furajeră, creşterea animalelor depinzând direct de păşunile şi fânețele naturale, acestora adăugându-se nutreturile cultivate.

Efectivele de bovine înregistrează o tendință de scădere, ajungând în anul 1999 să reprezinte aproape jumătate (50,1 %) din efectivele din anul 1989, însemnând o reducere cu 1.210 capete. La 1 ianuarie 1999 revenea în medie câte 0,8 bovine pe o gospodărie.

Numărul porcinelor a scăzut cu 62,9 %, reprezentând o scădere față de 1989 cu 507 capete. Media pe o gospodărie este de 0,2 porcine, adică unul la cinci gospodării.

Efectivele de ovine scad cu 50,5 %, ceea ce înseamnă o scădere numerică de 3.420 ovine. Media ovinelor pe o gospodărie este de 2,3 ovine.

Scădere se înregistrează şi la numărul de păsări cu 6,1 %. Creşteri se înregistrează la numărul de cabaline cu 44,2 % şi la albine–familii cu 3,4 %.

Evoluția efectivelor de animale pentru perioada cuprinsă între anii 1989-1999 este prezentată în tabelul următor:

	1989	**1990**	**1991**	**1992**	**1993**	**1994**	**1995**	**1996**	**1997**	**1998**	**1999**
Bovine	2427	1705	2014	1402	1251	1270	1246	1422	1335	1324	1217
Porcine	806	961	962	740	312	386	204	138	959	420	299
Ovine	6770	6018	7485	3335	5108	5047	5146	4719	3362	3295	3350
Caprine	320	320	171	30	69	60	48	55	-	-	-
Cabaline	414	537	529	-	-	529	527	541	539	538	597
Păsări	12202	13346	10633	13515	7492	7205	10210	10212	8780	8900	11460
Albine –familii	87	77	93	-	-	103	103	100	100	100	90
Iepuri de casă	520	-	582	-	-	410	410	410	55	-	-

Numărul animalelor la început de an (capete)

În ceea ce priveşte producția agricolă animală, se observă o scădere a producțiilor de carne tone greutate vie (sacrificări), lapte de oaie şi capră (hectolitri), lână.

Situația pentru fiecare tip de producție în parte este ilustrată în tabelul de mai jos:

Producția agricolă animală	An						
	1989	1990	1991	1995	1996	1997	1998
Carne tone greutate vie (sacrificări)	624	524	478	421	518	645	624
Lapte de vacă şi bivoliță (hl)	21763	25880	28776	32432	28370	26955	26904
Lapte de oaie şi capră (hl)	1753	1710	1768	1729			1129
Lână (kg)	9700	14800	13381	11798	6440	5700	5008
Ouă (mii buc.)	1038	1159	1015	1206	1059	1123	1168
Miere extrasă (kg)	875	2325	346	1000	1800	2000	990

TURISMUL

Comuna Slatina beneficiază de un potențial turistic ridicat. În domeniul turismului, principalele disfuncții înregistrate la nivelul comunei sunt gradul redus de valorificare a potențialului existent şi gradul redus de atractivitate al localității datorat lipsei acute a serviciilor, mai ales a celor turistice.

Includerea comunei Slatina în circuitul turistic presupune rezolvarea urgentă a disfuncțiilor prezentate anterior. Obiectivele generale de dezvoltare urmăresc implicarea populației locului în activități din sfera turismului şi a serviciilor aferente, iar principalele priorități sunt focalizate asupra investițiilor private, precum şi asupra dezvoltării produsului, orientate spre agrement şi servicii auxiliare.

În zona comunei Slatina, singurul monument istoric şi de arhitectură cunoscut este **Mănăstirea Slatina** cu hramul „Schimbarea la față", monument de categorie valorică A, ctitorie a voievodului Alexandru Lăpuşneanu (1553–1554). Lăcaşul, ridicat sub poala Munților Stânişoara, între anii 1554 şi 1558, are aceeaşi semnificație ca Putna pentru Ştefan cel Mare şi Probota pentru Petru Rareş, remarcându-se printr-o înaltă valoare, prin somptuozizate, rafinament, individualitate. Bisericii propriu-zise i se adaugă trapezăria, casa domnească, fântâna arteziană (cu elemente ornamentale amintind de Renaşterea italiană), zidul care înconjoară întreg complexul — un zid puternic, masiv, gros de peste 2 m şi înalt de 6-7 m, cu turnuri pentru apărare. Devenind necropolă a voievodului ctitor şi a familiei sale, Slatina a fost una dintre mănăstirile foarte bogate şi, întocmai ca şi Putna şi Probota, un mare centru de cultură şi artă medievală românească. Aici s-au lucrat cu multă măiestrie țesături, broderii, miniaturi, s-au copiat cronici. În incinta bisericii se află mormintele lui Lăpuşneanu şi a două din fiicele sale.

La **Mănăstirea – cetate Slatina** există şi un muzeu în care sunt expuse cărți laice şi religioase, precum şi alte obiecte de cult specifice zonei.

Pentru dezvoltarea activității de turism sunt foarte importante modernizarea drumului comunal / forestier Găineşti – Voroneț, precum şi îmbunătățirea calitativă a performanțelor drumului județean DJ 209A (Cornu Luncii – Mălini – Găineşti), pentru a lega zona, în condiții optime, de traseul turistic Voroneț – Gura Humorului – Moldovița – Sucevița – Marginea – Putna – Rădăuți, adică pentru a integra Mănăstirea Slatina în traseul turistic al mănăstirilor Bucovinei.

Exploatarea în condiții optime a potențialului turistic al zonei este condiționată şi de realizarea şoselei de comunicare spre comuna Broşteni (Valea Bistriței) prin modernizarea acesteia între satul Găineşti şi satul Broşteni (continuarea drumului județean DJ 209A),

traversând teritoriile administrate de comunele Stulpicani, Ostra şi Broşteni, prin satul Poiana Mărului.

Un rol important în revigorarea turismului îl are reconsiderarea poziţiei comunei Slatina faţă de principalele circuite turistice al judeţului Suceava. Modernizarea căilor de comunicaţie, echiparea cu dotări specifice sunt principalii factori care pot debloca starea în care se află turismul în momentul actual, rezolvarea acestora constituind un prim pas făcut în vederea valorificării potenţialului turistic al comunei. Toate aceste demersuri trebuie susţinute financiar şi logistic de Consiliul Local (instrument principal: planul strategic de dezvoltare al comunei).

2.3. POPULATIA

2.3.1. Numărul şi evoluţia populaţiei

La nivelul judeţului Suceava s-a înregistrat în ultimii ani o creştere a populaţiei, evoluţie care se datorează valorilor mari ale indicelui natalităţii. De menţionat că nu s-au înregistrat, în ansamblu, reduceri de populaţie nici în marea majoritate a localităţilor rurale — pe total judeţ, în perioada 1992-1995, populaţia rurală a crescut cu cca. 2.000 de persoane (toată populaţia cu cca. 8.000 de persoane)

Totuşi, la nivelul unor comune, printre care se află şi Slatina, s-au produs uşoare scăderi ale numărului de locuitori.

Numărându-se printre comunele mijlocii, Slatina avea la 1 iulie 1999 o populaţie de 5.174 persoane, din care populaţia masculină (2.686 persoane) este majoritară (52,1 %), iar populaţia feminină este mai mică cu 246 persoane, având o pondere de 47,9 % în total.

Suprafaţa comunei de 119,58 km², situează comuna pe locul 23 între localităţi, iar densitatea populaţiei de 43,2 locuitori / km², este cu 40,3 locuitori / km² mai scăzută decât densitatea medie a judeţului.(83,5 locuitori / km²), deţinând — după acest indicator —, locul 72 între localităţi (municipii, oraşe şi comune).

După numărul populaţiei, comuna Slatina se numără printre comunele cu populaţie medie, ocupând din acest punct de vedere locul 46 între cele 98 de localităţi ale judeţului.

Evenimentele de după 1989, în special aplicarea legii fondului funciar, au influenţat însă pozitiv evoluţia populaţiei. Astfel, din 1992 are loc o creştere uşoară a populaţiei, într-un ritm mediu anual de +0,1 %, cu un spor de o persoană anual, spor obţinut în baza menţinerii unei natalităţi ridicate.

În 22 ani, din 1977 până în 1999, populaţia cunoaşte un fenomen de scădere, într-un ritm mediu anual de 0,40 % , ceea ce reprezintă o diminuare medie anuală cu 6 persoane.

Situaţia este prezentată în următorul tabel:

	1977	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
TOTAL, din care:	5.252	5.077	5.144	5.116	5.084	5.105	5.089	5.061	5.126
Masculin	2.629	2.623	2.652	2.679	2.654	2.682	2.662	2.644	2.686
Feminin	2.623	2.454	2.492	2.437	2.430	2.423	2.427	2.417	2.440

Evoluţia populaţiei în perioada 1977-1999, la 1 ianuarie

Evoluţia populaţiei pe sexe are un sens diferit: în timp ce populaţia masculină creşte cu un ritm de 0,1 % pe an (+3 persoane pe an), populaţia feminină scade într-un ritm de 0,32 % (-8 pers./an).

La nivelul comunei Slatina, **evoluția populației pe grupe de vârstă** la ultimele două recensăminte din 1977 şi 1992, relevă:

- tendința de scăderea a populației tinere cu 10,2 procente, într-un ritm mediu anual de -2,3 %,
- tendința de creştere a populației mature cu 4,8 procente, într-un ritm mediu anual de +0,4 %,
- tendința de creştere a populației vârstnice (de 60 ani şi peste) cu 5,4 procente, într-un ritm mediu anual de +2,64 %.

Aceste tendințe denotă un proces de îmbătrânire accentuat a populației, proces relevat şi de creşterea vârstei medii a populației de la 28,7 ani (la recensământul din 1977) la 33,3 ani (la recensământul din 1992), cu o diferență de 4,6 ani în 15 ani.

În 1992, structura pe grupe de vârstă arată că din populația comunei Slatina:

- mai mult de jumătate (55,1 %) este matură;
- mai puțin de o treime (28,1 %) este tânără;
- mai puțin de o cincime (16,8 %) este vârstnică.

Față de structura medie a județului Suceava pe total comune, comuna Slatina avea o situație mai bună în anul 1992, ponderea populației tinere fiind mai mare decât cea la nivelul județului cu 2,5 puncte procentuale, iar cea matură fiind cu 3,5 puncte procentuale mai scăzută decât media județului. Este mai mare însă ponderea populației vârstnice în structura populației, depăşind cu 1 punct procentual ponderea acestei grupe de vârstă în structura populației județului.

În tabelul următor este prezentată structura populației pe grupe mari de vârstă:

Grupa de vârstă	Număr persoane An		Evoluție (%)	Structura (%)		Structura Județ (%)	Diferența de structură Județ – comună
	1977	1992	1977 / 1992	1977	1992	1992	1992
Total	5.252	5.077	96,7	100,0	100,0	100,0	100,0
0-14 ani	2.013	1.424	70,7	38,3	28,1	25,6	-2,5
15-59 ani	2.641	2.798	105,9	50,3	55,1	58,6	+3,5
60 şi peste	598	855	143,0	11,4	16,8	15,8	-1,0

Structura populației pe grupe mari de vârstă, 1977–1992

O descifrare cât mai exactă a evoluției populației — necesară estimării corecte a tendințelor demografice — impune o analiză a structurii populației pe grupe de vârstă corelat cu structura pe sexe. În tabelul următor sunt prezentate aceste structuri (pe grupe mici de vârstă, din 5 în 5 ani), conform înregistrărilor de la ultimele două recensăminte, cele din 1977 şi din 1992:

Grupa de vârstă	1977	1992		
	TOTAL	TOTAL	Masculin	Feminin
TOTAL COMUNĂ	**5.252**	**5.077**	**2.623**	**2.434**
0-4 ani	673	463	236	227
5-9 ani	697	455	252	203
10-14 ani	643	506	256	250
15-19 ani	440	524	291	233
20-24 ani	302	397	223	174
25-29 ani	259	266	154	112
30-34 ani	213	279	150	129
35-39 ani	317	218	131	87
40-44 ani	355	248	123	125
45-49 ani	323	210	93	117

50-54 ani	273	308	152	156
55-59 ani	159	348	171	177
60-64 ani	194	300	167	133
65-69 ani	150	230	102	128
70-74 ani	131	116	41	75
75 ani şi peste	113	209	81	128
Nedeclarați	10	-	-	-

Ținând seama de dinamica populației şi de modificările structurale înregistrate la cele două recensăminte, se estimează următoarea evoluție a populației pe satele comunei Slatina până în anul 2010:

Satul	Populația		Populația estimată (număr)			
	la recensământul din 1977	la recensământul din 1992	an 1999	an 2000	an 2005	an 2010
Slatina	1.749	1.759	1.776	1.778	1.790	1.802
Găinești	2.138	2.000	2.019	2.022	2.036	2.050
Herla	1.365	1.318	1.331	1.333	1.342	1.351
TOTAL	**5.252**	**5.077**	**5.126**	**5.133**	**5.168**	**5.203**

Grupa de vârstă	Recensământ		Populația estimată			
AN	1977	1992	1999	2000	2005	2010
0-14 ani	2.013	1.424	1.438	1.440	1.450	1.460
15-59 ani	2.641	2.798	2.827	2.829	2.848	2.867
60 şi peste	598	855	861	864	870	876
TOTAL	**5.252**	**5.077**	**5.126**	**5.133**	**5.168**	**5.203**

Evoluția populației 1977–2010 - Populația estimată pe grupe mari de vârstă la începutul anului

Estimarea populației pe grupe de vârstă până în anul 2010 s-a făcut păstrând structura populației din cadrul grupelor de vârstă din anul 1992 şi este ilustrată în tabelul de mai jos:

	Recensământ		Populația estimată (număr)						
	1992 (număr)	1992 (%)	1999	2000	2005	2010	1977 (%)	1999 (%)	2000 (%)
TOTAL	**5.077**	**100,0**	**5.126**	**5.133**	**5.168**	**5.203**	**100,0**	**100,0**	**100,0**
0-4 ani	463	9,1	468	468	472	475	12,8	9,1	9,1
5-9 ani	455	9,0	459	460	463	467	13,2	9,0	9,0
10-14 ani	506	10,0	511	512	515	518	12,2	10,0	10,0
15-19 ani	524	10,3	529	530	533	537	8,4	10,3	10,3
20-24 ani	397	7,8	401	402	404	407	5,8	7,8	7,8
25-29 ani	266	5,2	269	269	271	273	4,9	5,2	5,2
30-34 ani	279	5,5	282	282	284	286	4,1	5,5	5,5
35-39 ani	218	4,3	220	220	222	223	6,0	4,3	4,3
40-44 ani	248	4,9	251	251	252	254	6,8	4,9	4,9
45-49 ani	210	4,1	212	212	214	215	6,1	4,1	4,1
50-54 ani	308	6,1	311	311	314	316	5,2	6,1	6,1
55-59 ani	348	6,9	352	352	354	356	3,0	6,9	6,9
60-64 ani	300	5,9	303	303	305	307	3,7	5,9	5,9

65-69 ani	230	4,5	231	233	234	236	2,9	4,5	4,5
70-74 ani	116	2,3	117	117	118	119	2,5	2,3	2,3
75 şi peste	209	4,1	210	211	213	214	2,4	4,1	4,1

Populaţia pe grupe de vârste la începutul anului

Evoluţia şi structura populaţiei comunei Slatina este prezentată mai detaliat, **pe grupe mari de vârstă şi pe sate componente**, în tabelul următor:

Grupa de vârstă şi satul	Recensământ		Evoluţie (%)	Structura (%)	
	1977	1992	1992 / 1997	1977	1992
Sat SLATINA	**1.749**	**1.759**	**100,6**	**100**	**100**
0-14 ani	666	555	83,3	38,1	31,6
15-59 ani	867	926	106,8	49,6	52,6
60 şi peste	216	278	128,7	12,3	15,8
Sat GĂINEŞTI	**2.138**	**2.000**	**93,5**	**100**	**100**
0-14 ani	797	477	59,8	37,3	23,9
15-59 ani	1.109	1.162	104,8	51,9	58,1
60 şi peste	232	361	155,6	10,9	18,1
Sat HERLA	**1.365**	**1.318**	**96,6**	**100**	**100**
0-14 ani	550	392	71,3	40,3	29,7
15-59 ani	665	715	107,5	48,7	54,2
60 şi peste	150	211	140,7	11,0	16,0

Evoluţia şi structura populaţiei, 1977-1992

Evoluţia şi structura populaţiei comunei Slatina în 1992, pe fiecare sat component şi pe grupe mici de vârstă (din 5 în 5 ani) este prezentată în tabelele de mai jos:

Grupa de vârstă	TOTAL	Masculin	Feminin
TOTAL sat SLATINA	**1.759**	**894**	**865**
0-4 ani	187	98	89
5-9 ani	188	106	82
10-14 ani	180	89	91
15-19 ani	142	75	67
20-24 ani	130	71	59
25-29 ani	104	60	44
30-34 ani	89	46	43
35-39 ani	88	51	37
40-44 ani	92	43	49
45-49 ani	61	30	31
50-54 ani	109	52	57
55-59 ani	111	52	59
60-64 ani	95	52	43
65-69 ani	84	33	51
70-74 ani	37	12	25
75-79 ani	38	15	23
80-84 ani	14	6	8
85-si peste	10	3	7

Grupa de vârstă	TOTAL	Masculin	Feminin
TOTAL sat GĂINEŞTI	**2.000**	**1.038**	**962**
0-4 ani	138	63	75
5-9 ani	143	80	63
10-14 ani	196	101	35
15-19 ani	247	146	101
20-24 ani	168	90	78
25-29 ani	89	54	35
30-34 ani	112	59	53
35-39 ani	91	51	40
40-44 ani	97	48	49
45-49 ani	96	41	55
50-54 ani	129	68	41
55-59 ani	133	62	71
60-64 ani	130	76	54
65-69 ani	88	42	46
70-74 ani	55	20	35
75-79 ani	46	20	26
80-84 ani	26	9	17
85-si peste	16	8	8

Grupa de vârstă	TOTAL	Masculin	Feminin
TOTAL sat HERLA	**1.318**	**691**	**627**
0-4 ani	138	75	63
5-9 ani	124	66	58
10-14 ani	130	66	64
15-19 ani	135	70	65
20-24 ani	99	62	37
25-29 ani	73	40	33
30-34 ani	78	45	33
35-39 ani	39	29	10
40-44 ani	59	32	27
45-49 ani	53	22	31
50-54 ani	70	32	38
55-59 ani	104	57	47
60-64 ani	75	39	36
65-69 ani	58	27	31
70-74 ani	24	9	15
75-79 ani	35	12	23
80-84 ani	19	7	12
85-si peste	5	1	4

2.3.2. Mişcarea naturală şi migratorie

Estimarea realistă a evoluției populației presupune interpretarea în prealabil a două elemente componente de bază: mişcarea naturală şi mişcarea migratorie.

Datele privind mişcarea naturală a populației, conform tabelului de mai jos, relevă un spor natural în scădere, însoțită de o mortalitate ridicată.

	1985	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Născuți vii	121	136	139	101	97	78	100	86	91	91	81
Morți	48	49	56	52	60	46	54	62	45	58	63
Spor natural	+73	+87	+83	+49	+37	+32	+46	+24	+46	+33	+18
Căsătorii	35	47	40	61	39	45	29	43	40	38	39
Divorțuri	4	6	7	7	4	8	5	5	13	8	10
Născuți-morți	4	1	2	1	0	4	1	0	1	4	0
Morți în vârstă de sub 1 an	2	4	3	3	3	4	2	2	2	2	1

În anul 1991, **rata natalității** (născuți la 1.000 locuitori) era de 18,0, iar în anul 1998 a fost de 15,4 persoane, înregistrându-se o tendință de scădere. Față de media județului, care a fost de 13,4 persoane la mia de locuitori, natalitatea în comuna Slatina este mai ridicată cu 2,0 promile.

În perioada 1991–1998, **rata mortalității** (morți la 1.000 locuitori) a fost de 9,2 în anul 1991 şi de 12,0 în 1998, înregistrându-se o tendință de creştere. Față de media județului Suceava (10,6 persoane), mortalitatea comunei Slatina a fost în 1998 cu 1,4 promile mai ridicată.

În perioada 1991-1998, rata mortalității au variat între 8,7 (în anul 1993) şi 12,0 (în 1998).

Mortalitatea infantilă (morți la 1.000 născuți vii) cunoaşte rate ridicate, oscilând între 51,3 (în 1993) şi 12,3 morți la mia de noi născuți vii (în anul 1998). Mortalitatea infantilă a comunei Slatina este un indicator cu 8,6 promile mai mare decât media (20,9 în anul 1998) înregistrată pe județ. De remarcat deci că, rata mortalității infantile este foarte ridicată, înregistrând o scădere doar în anul 1998.

Nupțialitatea a înregistrat valoarea de 7,4 căsătorii la mia de locuitori în anul 1998, cunoscând variații între 5,5 şi 10,8 la mia de locuitori în perioada 1991-1998, fiind mai ridicată decât media pe județul Suceava (6,9 căsătorii la mia de locuitori în 1998).

Divorțialitatea a fost de 1,9 divorțuri la mia de locuitori în anul 1998, având valori sub media județului Suceava (2,13 la mia de locuitori în anul 1998). Referindu-ne la perioada 1991-1998, constatăm că valoarea minimă a fost în 1992, când au fost 0,8 divorțuri la mia de locuitori, iar cea maximă în 1996, adică 2,5 divorțuri la mia de locuitori.

Soldul schimbărilor de domiciliu a fost în perioada 1985-1997 negativ, existând an de an mai multe plecări decât sosiri, media anuală fiind de 50 persoane, medie calculată cu excluderea anilor 1986, 1990 şi 1992, care au avut o fluctuație de circa 100 persoane.

ANI	`85	`86	`87	`88	`89	`90	`91	`92	`93	`94	`95	`96	97	98
Stabiliri de domiciliu în comună	23	11	7	1	11	11	7	4	27	34	68	32	53	40
Plecări cu domiciliu din comună	59	117	63	56	74	342	97	112	73	109	99	72	82	72
Soldul schimbărilor de domiciliu	-36	-106	-56	-55	-63	-331	-90	-108	-46	-75	-31	-40	-29	-32

Evoluția soldului migrator

2.3.3. Resursele de muncă şi posibilitățile de ocupare a acestora

După datele de la recensământul populației din 1992 privind nivelul de instruire a populației după nivelul şcolii absolvite, s-a determinat un nivel mediu de 7,4 ani de şcoală, pe un locuitor din comună de 12 ani şi peste.

Nivelul a fost mai scăzut decât media comunelor din județul Suceava (7,8 ani de şcoală), cu o diferență de –0,4 ani. În toate satele comunei nivelul de instruire a fost inferior mediei județului cu 0,5 ani în Slatina, cu 0,2 ani în Găineşti şi 0,7 ani în Herla.

	TOTAL	Instituții de învățământ superior	Şcoli postliceale şi tehnice de maiştri	Licee	Şcoli profesionale, complementare sau de ucenici	Gimnazii, şcoli generale şi treaptă I liceu	Şcoli primare	Fără şcoală absolvită	Nedeclarată
Slatina	**1.320**	13	5	45	94	643	440	80	0
Găineşti	**1.655**	10	6	83	141	818	555	42	0
Herla	**1.009**	1	2	27	50	499	379	51	0

Nivelul de instruire pe sate (1992)

Nivelul de instruire a fost cu puțin mai mare (cu 0,5 ani şcoală / persoană) la populația masculină (7,6 ani) față de cel al populației feminine (7,1 ani).

	TOTAL	Masculin	Feminin
TOTAL COMUNĂ	**7,4**	7,6	7,1
Slatina	**7,3**	7,6	7,1
Găineşti	**7,6**	7,9	7,4
Herla	**7,1**	7,2	6,9

Nivelul mediu de instruire (1992)

Din populația în vârsta de 12 ani şi peste, cea mai mare parte, 3.334 persoane (83,7 %) aveau absolvite între 4 şi 10 clase.

Cei fără şcoală absolvită erau în număr de 173, având o pondere de 4,3 % în totalul populației de 12 ani şi peste, înregistrându-se o pondere mai ridicată cu 1,1 puncte procentuale decât ponderea de la nivelul județului, care a fost de 3,2 %.

Cu liceu, şcoală de maiştri, şcoli postliceale ori studii superioare erau declarate 192 persoane, cu o pondere de 4,8 % în totalul populației de 12 ani şi peste, iar cu şcoală profesională, complementară sau de ucenici erau 285 persoane, reprezentând 7,2 % din populația de 12 ani şi peste.

Şcoala absolvită	Număr			Procent		
	Total	Masc.	Fem.	Total	Masc.	Fem.
TOTAL populaţie în vârstă de 12 ani şi peste	**3.984**	**2.043**	**1.941**	**100**	**100**	**100**
- instituţii de învăţământ superior	24	15	9	0,6	0,7	0,5
- şcoli postliceale şi tehnice de maiştri	13	12	1	0,3	0,6	0,1
- licee	155	58	97	3,9	2,8	5,0
- şc.profesionale, complementare sau de ucenici	285	235	50	7,2	11,5	2,6
- gimnazii, şc.generale şi treapta I liceu	1.960	1.001	959	49,2	49,0	49,4
- şcoală primară	1.374	649	725	34,5	31,8	37,3
- fără şcoală absolvită	173	73	100	4,3	3,6	5,1
- nedeclarate	0	0	0	0,0	0,0	0,0

Populaţia după nivelul şcolii absolvite, 1992

În anul 1997 comuna Slatina dispunea de un dispensar medical teritorial din sectorul public.

Numărul personalului medical

	Anul									
	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Dispensare medicale	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Case de naştere	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Farmacii publice	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Paturi în unităţi de asistenţă medicală, din care:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
- în staţionare pt. adulţi şi copii	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
- în case de naştere	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Medici	3	3	1	1	1	-	1	1	1	1
Personal sanitar mediu	5	5	4	4	4	5	5	6	6	6
Personal sanitar auxiliar	2	2	2	2	2	1	1	1	1	1

La 1 ianuarie 1999 un număr de 5.126 persoane erau asistate de un singur medic.

Populaţia activă de 2.541 persoane reprezenta la recensământul din 1992, 50,05 % din populaţia comunei Slatina.

În tabelul de mai jos este ilustrată **repartiţia populaţiei active pe sate**, în 1992:

	Populaţia activă	Număr mediu de persoane active pe o gospodărie	Populaţia ocupată
Slatina	890	1,7	861
Găineşti	881	1,6	732
Herla	770	2,1	751
TOTAL comună	**2.541**	2.541 persoane active / 1.437 gospodării = **1,7**	**2.344**

Repartiția populației active pe ramuri ale economiei, la recensământul din 1992 este prezentată în tabelul următor:

Ramura economică	an 1992			Structura 1992		
	Total	Masc.	Fem.	Total	Masc.	Fem.
agricultură, silvicultură	1.888	946	942	74,30	66,43	84,30
piscicultura şi pescuit	0	0	0	0	0	0
industria extractivă	57	55	2	2,20	3,86	0,20
industria prelucrătoare	113	81	32	4,44	5,68	2,90
producția şi distribuția energiei electrice, gazelor şi apei	5	5	0	0,20	0,35	0
Construcții	51	51	0	2,00	3,58	0
comerț, activitate hotelieră şi alimentație publică	42	18	24	1,60	1,26	2,10
transport şi telecomunicații	48	40	8	1,90	2,80	0,70
finanțe, bănci, asigurări	1	0	1	0,03	0	0,10
cercetare-dezvoltare	1	1	0	0,03	0,07	0
administrație publică şi asigurări sociale	74	68	6	2,90	4,80	0,50
Învățământ	73	23	50	2,90	1,60	4,50
sănătate şi asistență socială	12	8	4	0,50	0,58	0,40
cultură, sport, turism	23	7	16	0,90	0,50	1,40
alte activități	4	3	1	0,20	0,21	0,10
persoane în căutarea primului loc de muncă	149	118	31	5,90	8,28	2,80
TOTAL POPULAȚIE ACTIVĂ	**2.541**	**1.424**	**1.117**	**100**	**100**	**100**

Repartiția populației active pe ramuri ale economiei

Pe sexe, **ponderea cea mai ridicată a populației masculine active** şi **ponderea cea mai ridicată a populației feminine active** s-au înregistrat în 1992 în agricultură şi silvicultură, astfel că în aceste ramuri economice lucrau 66,4 % din totalul populației active masculine şi, respectiv, 84,3 % din populația activă feminină din comună.

Numărul mediu de persoane active pe o gospodărie a fost de 1,7 persoane din 3,5 persoane (media pe o gospodărie în comună, în 1992), ceea ce înseamnă că 1,7 persoane active întrețin 1,8 persoane inactive dintr-o gospodărie (deci o persoană inactivă este întreținută de 1,1 persoane active).

În anul 1998, în comună erau 207 salariați, din care cei mai mulți erau ocupați în sectorul bugetar (administrație publică, învățământ, sănătate, asistență socială), unde erau înregistrați 53,1 % din totalul salariaților, în comerț 4,3 %, în agricultură, silvicultură, exploatări forestiere 18,8 %, în transporturi şi comunicații 1,4 %.

Evoluția numărului mediu de salariați pe activități este prezentată în următorul tabel:

ACTIVITATE	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
agricultura	3	4	4	4	4	4	4
silvicultura, exploatări forestiere	13	17	17	17	45	62	35
Industria extractivă							
Industrie prelucrătoare	7	8	5	2	50	46	21
Industria electrică şi termică, gaze şi apă							
construcții		9					
comerț cu ridicata şi amănuntul, reparații şi întreținere auto	29	21	15	13	9	9	9

ACTIVITATE	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Transport, depozitare şi comunicaţii	9	8	8	2	4	4	3
Activităţi financiare, bancare, asigurări		1			1	-	
administraţie publică şi apărare	10	11	10	10	10	11	11
învăţământ	67	68	68	68	70	69	71
sănătate şi asistenţă socială	13	12	10	25	27	29	28
hoteluri şi restaurante	10	6	3	4	10	10	10
alte activităţi	6	6	8	14	15	15	15
Total	**167**	**171**	**148**	**159**	**245**	**259**	**207**

Numărul mediu de salariaţi pe activităţi

La recensământul din anul 1992, 2.536 persoane, reprezentând 50,0 %, din populaţia totală a comunei erau inactive. În cadrul populaţiei inactive, cea mai mare pondere (33,0 %) o au elevii şi studenţii, apoi populaţia întreţinută de alte persoane (29,1 %).

Ilustrarea structurii populaţiei inactive este prezentată în tabelul de mai jos:

CATEGORIE SOCIALĂ	Număr	Procent
Elevi şi studenţi	838	33,0
Pensionari	545	21,5
Casnice	397	15,7
Întreţinute de alte persoane	738	29,1
Întreţinute de stat	2	0,1
Altă situaţie	16	0,6
Total populaţie inactivă	**2.536**	**100,0**

Structura populaţiei inactive în 1992

	TOTAL	Elevi şi studenţi	Pensionari	Casnice	Întreţinute de alte persoane	Întreţinute de stat	Alte situaţii
Slatina	869	281	136	138	312	1	1
Găineşti	1.119	343	320	236	208	0	12
Herla	548	214	89	23	218	1	3
TOTAL	**2.536**	**838**	**545**	**397**	**738**	**2**	**16**

Populaţia inactivă pe sate şi categorii sociale, în 1992

2.4. ZONIFICAREA FUNCŢIONALĂ A INTRAVILANULUI EXISTENT, BILANŢ TERITORIAL

Comuna Slatina cuprinde un teritoriu intravilan în suprafaţă totală de 619,57 ha compus din perimetrele construibile ale localităţii Slatina - sediu de comună şi a localităţilor Herla şi Găineşti.

Zonificarea funcțională a teritoriului comunei este prezentată în "*Bilanțul teritorial – situația existentă*" (*Planșa nr. 2*) unde sunt prezentate suprafețele de teren intravilan, pe localități și anume:

- *SATUL SLATINA* cu suprafață intravilan 196,46 - din care zona de locuit 26,20 ha;
- *SATUL HERLA* cu suprafața totală intravilan de 199,30 ha - din care zona de locuit de 20,29 ha;
- *SATUL GĂINEȘTI* cu suprafața totală intravilan de 223,81 ha - din care zona de locuit de 47,36 ha.

2.4.1. Zona de locuințe

Zona de locuințe reprezintă 15,1 % din suprafața intravilanului comunei, repartizată pe sate după cum urmează:

- Sat Slatina – 26,20 ha – 13,3% din intravilanul localității
- Sat Herla – 20,29 ha – 10,2% din intravilanul localității
- Sat Găinești – 47,36 ha – 21,2% din intravilanul localității

La nivelul comunei Slatina, din punct de vedere al tipologiei locuinței, se înregistrează locuințe individuale.

Locuințele individuale sunt unifamiliale, în general singure pe lot, funcționând în cadrul unui ansamblu de construcții / anexe (depozitare, grajduri animale, bucătării de vară etc.).

Comuna Slatina, din perspectiva calității locuirii, se înscrie în categoria localităților din zona de podiș a județului.

La recensământul din 1992, suprafața locuibilă totală era de 42.000 m², iar suprafața locuibilă pe locuință era de 28,5 m².

La sfârșitul anului 1998 existau 1.553 locuințe, cu o suprafață locuibilă de 46.000 m². Suprafața locuibilă pe o locuință a fost de 29,6 m², iar pe o persoană a fost în medie de 9,1 m².

În continuare este prezentată situația fondului locativ existent la sfârșitul anului:

LOCUINȚE / an	**1989**	**1990**	**1991**	**1992**	**1993**	**1994**	**1995**	**1996**	**1997**	**1998**
TOTAL	**1365**	**1368**	**1469**	**1475**	**1487**	**1503**	**1510**	**1537**	**1543**	**1553**
Din care:										
- proprietate publică	74	72	15	15	15	15	15	15	15	15
- proprietate privată	1291	1296	1417	1423	1435	1451	1458	1485	1491	1501
Suprafața locuibilă (mii m²)	36	37	41	42	43	44	44	45	45	46
Din care:										
- proprietate publică	2	2	0,4	0,4	0,4	1	1	0,3	0,4	0,4
- proprietate privată	34	35	40	41	42	43	43	44	44	45
Supraf. medie locuibilă (m²) pe o locuință	26,3	27,0	27,9	28,5	28,9	29,3	29,1	29,3	29,2	29,6
Supraf. medie locuibilă (m²) pe o persoană	8,7	8,7	9,1	9,5	9,6	9,9	10,1	10,2	10,4	9,1

Situația fondului locativ (mii m²)

Comuna Slatina, la recensământul din 1992, dispunea de 1.416 clădiri în care erau 1.469 locuințe, din care ocupate erau 1.404.

Din 1.404 locuințe ocupate, 377 erau cu o cameră de locuit, 751 cu două, 199 cu trei, 64 cu patru și 13 cu 5 camere de locuit sau mai multe.

Conform aceluiași recensământ, din anul 1992, la nivelul comunei Slatina se înregistrează 1.436 de gospodării ale populației. Media numărului de persoane pe o gospodărie este de 3,5 persoane.

La recensământul din 1992 au fost înregistrate următoarele date privind locuințele:

Localitate	Clădiri Nr. total	Clădiri de locuit cu o locuință	Clădiri de locuit cu 2 sau mai multe locuințe	Clădiri cu unități de locuit în comun în care nu se află locuințe	Clădiri cu altă destinație în care se află locuințe
TOTAL	**1.416**	**1.395**	**19**	**1**	-
Slatina	497	491	4	1	-
Găinești	550	538	12	-	-
Herla	369	366	3	-	-

Clădiri de locuit pe sate

	Nr. locuințe	Nr. de camere de locuit	Suprafața locuibilă (m²)	Nr. de gospodării	Nr. persoane din gospodării	Nr. mediu de persoane pe o gospodărie
TOTAL	**1.469**	**2.921**	**41.457**	**1.436**	**5.071**	**3,5**
Slatina	535	1.026	14.378	509	1.759	3,5
Găinești	562	1.228	17.974	563	1.994	3,5
Herla	372	667	9.105	364	1.318	3,6

Locuințe pe sate (1992)

LOCUIREA

Datele de la recensământul din anul 1992 privind dotarea locuințelor din comună se prezintă astfel:

TOTAL comună SLATINA		Număr locuințe	Procent față de total
		1.469	100
Cu instalație de alimentare cu apă		29	2,0
Cu instalație de apă caldă		13	0,9
Cu instalație de canalizare		28	1,9
Cu instalație electrică		1.351	92,0
Gaze la bucătărie		34	2,5
Încălzire cu centrală termică sau termoficare		1	0,07
Dependințe:	- bucătărie	1.241	84,5
	- baie	25	1,7
	- closet cu apă	16	1,1

	Cu instalație de alimentare cu apă	Cu instalație de apă caldă	Cu instalație de canalizare	Cu instalație electrică	Cu gaze la bucătărie	Cu încălzire cu centrală termică/ termoficare	Cu bucătărie	Cu baie	Cu closet cu apă	Total locuințe
Slatina	12	2	12	492	19	-	417	11	8	535
Găinești	15	11	14	527	12	1	512	12	7	562
Herla	2	-	2	332	3	-	312	2	1	372
Comuna Slatina	**29**	**13**	**28**	**1.351**	**34**	**1**	**1.241**	**25**	**16**	**1.469**

Dotarea locuințelor pe sate (1992)

După anul în care au fost construite clădirile, datele de la recensământul din 1992, arată că majoritatea locuințelor s-au construit în perioada 1945-1975, reprezentând 912 clădiri, cu o pondere de 64,5 % în total. Un număr de 182 clădiri (12,9 %), construite până în anul 1944 au o vechime de peste 55 ani, iar 29 sunt vechi de peste 100 ani.

Perioada	Număr clădiri de locuit	Pondere în total %
TOTAL COMUNĂ	**1415**	**100**
până la 1900	29	2,0
1900-1914	15	1,1
1915-1929	37	2,6
1930-1944	101	7,1
1945-1960	463	32,7
1961-1970	307	21,7
1971-1975	142	10,0
1976-1980	94	6,6
1981-1985	93	6,6
1986-1990	95	6,7
1991-06.01.1992	39	2,7

Vechimea locuințelor

Vechimea locuințelor pe sate (1992)

Perioada	Total	Până la 1900	1901 - 1914	1915 - 1929	1930 - 1944	1945 - 1960	1961 - 1970	1971 - 1975	1976 - 1980	1981 - 1985	1986 - 1990	1991-6.01. 1992	Nedeclarate
Slatina	535	10	4	15	31	145	103	54	32	40	46	16	-
Gainesti	262	15	6	15	38	189	123	49	44	31	31	9	-
Herla	372	4	5	7	32	129	81	39	18	22	18	14	-

Locuințe pe forme de proprietate

Conform datelor statistice referitoare la fondul de locuințe în România pe forme de proprietate, din 1.469 locuințe, 1.417 erau proprietate privată, 15 proprietate de stat, 35 locuințe proprietăți ale cultelor religioase şi 2 locuințe aparțineau altor forme de proprietate. Acestea au următoarele numere de camere şi suprafețe locuibile:

INDICATORI	Proprietate privată	Proprietate publică	Culte religioase	Alte forme	TOTAL
Nr. de locuințe	1.417	15	35	2	**1.469**
Nr. camere	2.858	24	36	3	**2.921**
Suprafața locuibilă (m^2)	40.371	378	660	48	**41.457**

Fondul de locuințe pe forme de proprietate

SAT	Total	Particulară	De stat	A cultelor religioase	Alte forme de proprietate
Slatina	535	491	9	35	-
Gainesti	562	554	6	-	2
Herla	372	372	-	-	-

Locuințe pe forme de proprietate (1992)

2.4.2. Zona instituții publice și servicii

Instituțiile publice și principalele activități de deservire a populației sunt concentrate în localitatea Slatina, reședință de comună iar incintele acestor clădiri ocupă 1,1% din intravilanul comunei cu o repartizare pe sate după cum urmează:

- Sat Slatina 2,1 % din intravilan
- Sat Herla 0,4 % din intravilan
- Sat Găinești 0,8 % din intravilan

a) ÎNVĂȚĂMÂNTUL

În cele 9 unități de învățământ, cu o capacitate de 32 săli de clasă, erau înscrişi în anul şcolar 1997-1998 un număr de 175 copii în grădinițe și 807 elevi în învățământul primar și gimnazial.

În anul şcolar 1997 / 1998, personalul didactic număra 58 persoane, revenind în medie 22 copii la un cadru didactic în cele 5 grădinițe și 16 elevi la un cadru didactic din învățământul primar și gimnazial din cele 4 şcoli.

Împărțind numărul de copii din grădinițe și al elevilor la numărul de săli de clasă rezultă că, în medie, pe o sală de clasă sunt repartizați 30,7 preşcolari și elevi.

Baza materială a învățământului se prezenta, în cursul anului şcolar 1997-1998, după cum urmează: 32 săli de clasă, 3 laboratoare şcolare și un atelier şcolar.

Evoluția numărului de elevi înscrişi la şcoală și de copii înscrişi la grădiniță este prezentată în tabelul de mai jos.

Anul şcolar	1990-1991	1991-1992	1992-1993	1993-1994	1994-1995	1995-1996	1996-1997	1997-1998
ÎNVĂȚĂMÂNT TOTAL								
- unități	9	9	9	9	9	9	9	9
- copii în grădinițe	262	221	235	223	188	169	184	175
- elevi	796	779	770	785	799	803	792	807
- personal didactic	60	56	55	55	60	58	58	58
ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR								
- grădinițe de copii	5	5	5	5	5	5	5	5
- copii înscrişi	202	221	235	223	188	169	184	175
- personal didactic	8	8	8	8	8	8	8	8
ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR ŞI GIMNAZIAL								
- şcoli	4	4	4	4	4	4	4	4
- elevi înscrişi	732	721	697	705	706	714	716	715
- personal didactic	52	48	47	47	50	48	48	49
BAZA MATERIALĂ A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI								
- săli de clasă	34	31	33	34	35	32	34	32
- laboratoare şcolare	1	2	2	1	1	-	3	3
- ateliere şcolare	2	2	2	2	3	-	2	1
ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL, COMPLEMENTAR SAU DE UCENICI								
- şcoli	-	-	-	-	-	-	-	-
- elevi înscrişi	33	58	73	80	93	89	76	92
- personal didactic	-	-	-	-	2	2	2	2

	TOTAL	Instituții de învățământ superior	Școli postliceale și tehnice de maiștri	Licee	Școli profesionale, complementare sau de ucenici	Gimnazii, școli generale și treaptă I liceu	Școli primare	Fără școală absolvită	Nedeclarată
Slatina	**1.320**	13	5	45	94	643	440	80	0
Găinești	**1.655**	10	6	83	141	818	555	42	0
Herla	**1.009**	1	2	27	50	499	379	51	0

Nivelul de instruire pe sate (1992)

Nivelul de instruire a fost cu puțin mai mare (cu 0,5 ani școală / persoană) la populația masculină (7,6 ani) față de cel al populației feminine (7,1 ani).

	TOTAL	Masculin	Feminin
TOTAL COMUNĂ	**7,4**	7,6	7,1
Slatina	**7,3**	7,6	7,1
Găinești	**7,6**	7,9	7,4
Herla	**7,1**	7,2	6,9

Nivelul mediu de instruire (1992)

b) SĂNĂTATE

În anul 1997 comuna Slatina dispunea de un dispensar medical teritorial din sectorul public.

Numărul personalului medical

	Anul									
	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Dispensare medicale	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Case de naștere	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Farmacii publice	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Paturi în unități de asistență medicală, din care:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
- în staționare pt. adulți și copii	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
- în case de naștere	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Medici	3	3	1	1	1	-	1	1	1	1
Personal sanitar mediu	5	5	4	4	4	5	5	6	6	6
Personal sanitar auxiliar	2	2	2	2	2	1	1	1	1	1

La 1 ianuarie 1999 un număr de 5.126 persoane erau asistate de un singur medic.

c) ADMINISTRAȚIE LOCALĂ

Administrația locală în comuna Slatina este asigurată de o primărie și un sediu al poliției.

d) CULTURA

Dotările cu destinație culturală cu care este echipată comuna Slatina sunt reprezentate de 4 biblioteci, din care 3 sunt şcolare (în şcolile primare din fiecare sat) şi una publică (în satul Slatina).

În comună există şi 2 cămine culturale (în Slatina şi în Găineşti).

e) CULTE

Majoritatea covârşitoare a locuitorilor comunei sunt de credință ortodoxă. Satele componente ale comunei Slatina sunt deservite de cel puțin câte un lăcaş de cult de rit ortodox. Mai există o biserică pe stil vechi şi mănăstirea – cetate creştin ortodoxă Slatina, ctitorită de Alexandru Lăpuşneanu, domnitorul Moldovei între anii 1552-1561 şi 1563-1568.

Concret, spiritualitatea creştină a comunei, predominant creştin ortodoxă, este reprezentată prin:

- 3 biserici creştin ortodoxe, pe stil nou (câte una, în Slatina, Găineşti, Herla);
- 1 biserică creştin ortodoxă, pe stil vechi (în Slatina);
- mănăstirea – cetate Slatina, creştin ortodoxă, pe stil nou, care adăposteşte în prezent 49 maici, şi care are o dezvoltată gospodărie anexă.

Nu există alte culte.

La recensământul din 1992, s-au declarat de naționalitate română 99,96 % din locuitorii comunei Slatina, iar 81,7 % din populație şi-a declarat confesiunea ortodoxă. Situația este prezentată în tabelele următoare:

Naționalități \ Ani	1930	1956	1966	1977	1992
TOTAL	**3510**	**4685**	**5166**	**5252**	**5077**
Români	3333	4673	5166	5222	5075
Maghiari	-	1	-	-	-
Germani	111	9	-	1	-
Romi	11	-	-	29	-
Ucraineni	-	-	-	-	1
Sârbi	-	-	-	-	-
Ruşi	-	-	-	-	-
Evrei	54	2	-	-	-
Slovaci	-	-	-	-	-
Cehi	-	-	-	-	1
Greci	-	-	-	-	-
Polonezi	1	-	-	-	-
Armeni	-	-	-	-	-
Altele	-	-	-	-	-

Numărul populației după naționalitate

RELIGIA	TOTAL	STRUCTURA (%)
TOTAL comună	**5.077**	**100,00**
Ortodoxă	4.147	81,70
Romano-catolică	1	0,05
Reformată	0	0,00
Evanghelică	0	0,00
Creştină rit vechi	0	0,00
Baptistă	0	0,00
Penticostală	5	0,10
Adventistă	0	0,00
Creştină după evanghelie	0	0,00
Ortodoxă pe stil vechi	923	18,10
Alte	1	0,05

Numărul populației după religie

Repartiția populației de alte naționalități, pe satele comunei Slatina, este prezentată mai jos:

	TOTAL	Români	Germani	Ruşi	Maghiari	Poloni	Alte naționalități
TOTAL comună Slatina	**5.077**	5.075					2
Slatina	1.759	1.757					2
Găineşti	2.000	2.000					
Herla	1.318	1.318					

Distribuția persoanelor de alte naționalități pe sate componente, 1992

f) SPAȚII COMERCIALE ŞI DE ALIMENTAȚIE PUBLICĂ

Spațiile comerciale (inclusiv alimentație publică) sunt reprezentate de unitățile de desfacere din sectorul de stat dezvoltat înainte din 1989, precum şi de cele din sectorul privat, dezvoltat cu precădere după anul 1989. Trebuie menționat că distribuția în teritoriu a acestora este nesatisfăcătoare existând unele zone insuficient acoperite.

Situația privind unitățile comerciale în comuna Slatina se prezintă astfel:

- Sat Slatina
  - 3 magazine
  - 1 bar
- Sat Găineşti
  - 3 magazine
  - 1 bar
  - 1 birt
  - 2 cofetării
- Sat Herla
  - 3 magazine

g) SERVICII

Comuna Slatina beneficiază de următoarele servicii:

- oficiu PTTR
- 2 gatere (Slatina şi Găineşti)
- 1 fabrică de mobilă (Găineşti)
- 1 brutărie (Găineşti)

Comuna Slatina are un nivel foarte scăzut de telefonizare. La sfârşitul anului 1998, datele statistice privind poşta şi telecomunicaţiile se prezintă astfel:

	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Nr. unităţi PTTR, din care:	2	1	5	3	3	3	3	3	3	3
- cu servicii telefonice pentru servirea publicului	1	1	2		1	1	1	1	1	1
Nr. abonamentelor la serviciul telefonic	41	43	48	51	60	62	61	63	65	65
Abonamente la radio şi radioficare	255	227	76	57	47	47	133	471	470	346

2.4.3. Zona activităţilor economice, agricole si industriale

Principala ocupaţie a locuitorilor comunei este munca pământului şi, într-o proporţie mai redusă, creşterea animalelor, agricultura constituind sectorul care absoarbe cea mai parte a populaţiei active a comunei. Acestora li se adaugă o serie de unităţi agrozootehnice din sectorul privat.

Turismul reprezintă una dintre activităţile economice care, în ultimul timp, ocupă şi în România o poziţie privilegiată în raport cu celelalte sectoare-cheie ale economiei. Aceasta se datorează, printre altele, faptului că investiţiile sunt relativ reduse în raport cu profiturile obţinute.

Localitatea Slatina dispune de un potenţial turistic — actualmente insuficient valorificat — care constituie premisa iniţierii de activităţi specifice turismului şi serviciilor de turism la nivelul comunei.

La nivelul comunei, obiectivul turistic cel mai important îl constituie **Mănăstirea – cetate Slatina.**.

Teritoriul montan al comunei Slatina oferă posibilităţi reale pentru practicarea turismului. Astfel, fauna prezentă în zonă oferă condiţii din cele mai favorabile pentru activităţi precum: drumeţii în pădurile din imediata vecinătate, partide de vânătoare şi de pescuit.

Posibilităţi de cazare sunt:

- în chilii, la mănăstirea Slatina — în condiţii acceptabile, oferind un confort corespunzător;
- în căsuţe şi dependinţe, la popasul turistic situat în imediata vecinătate a mănăstirii (popas a cărui construcţie este în stadiu de finalizare);
- în locuinţe ale cetăţenilor din comună — totuşi insuficient preocupaţi pentru desfăşurarea de activităţi în domeniul turismului. Din datele furnizate de primăria comunei, rezultă că potenţialul actual pentru turismul rural poate include cel puţin 15-20 gospodării, care pot oferi spaţii de cazare (fără apă curentă) şi anumite servicii pentru turiştii amatori de frumuseţile montane şi de efectul curativ al aerului ozonat de munte.

Dezvoltarea turismului la nivelul comunei Slatina presupune integrarea activă în rețelele turistice existente, atât prin valorificarea a potențialului conferit de localizarea comunei față de principalele trasee turistice ale județului Suceava, cât şi prin exploatarea eficientă a obiectivelor de interes turistic existente.

2.4.4. Zona de spatii verzi, sport, agrement

Reprezintă 1 % din teritoriul intravilan existent al comunei.

Date fiind condițiile specifice mediului rural, comuna Slatina nu dispune de spații verzi amenajate de tipul parcurilor. Singurele spații verzi amenajate sunt reprezentate de grădinile de față şi de plantațiile de aliniament. Acestea din urmă se caracterizează printr-o organizare incoerentă, fiind apreciate ca insuficiente.

În ceea ce priveşte zona destinată activităților sportive, baza sportivă existentă în satul Slatina necesită amenajări, inclusiv completarea cu o sală de sport dotată cu utilitățile corespunzătoare.

2.4.5. Zona aferentă căilor de comunicație rutieră

Reprezintă 5,9 % din teritoriul intravilan existent al comunei.

2.4.6. Zona aferentă gospodăriei comunale şi cimitire

Ocupă suprafața de 1,41 hectare, reprezentând 0,2 % din total intravilan.

Principala disfuncționalitate semnalată în comuna Slatina o constituie lipsa platformelor organizate de depozitare a gunoaielor, fapt care duce la deversarea gunoaielor menajere în locuri neamenajate corespunzător.

În satele comunei Slatina există alunecări de teren evidențiate în planşele 2.1. şi 2.2. De asemenea, există o zonă inundabilă evidențiată în planşa 2.1. Un alt factor de risc îl constituie erodarea de maluri ale Pârâului lui Iepure, în sudul satului Herla (planşa 2.1).

Satele Slatina şi Găineşti au câte 2 cimitire (un cimitir al eroilor). Satul Herla nu are cimitir.

2.5. ECHIPAREA TEHNICO EDILITARĂ. SITUAȚIA EXISTENTĂ

2.5.1. Căi de comunicație şi transport

Căile de comunicație şi transporturi reprezintă una din funcțiunile cele mai importante ale aşezării, permițând stabilirea unor relații atât în cadrul limitelor administrative cât şi în afara acestora prin asigurarea cadrului necesar circulației persoanelor, mărfurilor şi informațiilor. Dezvoltarea şi modernizarea rețelei de căi de comunicație reprezintă un element de bază în relansarea economică a comunei.

Accesul principal este reprezentat de Drumul Județean 209A (Cornu Luncii – Găineşti). Pentru sosirea în comuna Slatina cele mai utilizate mijloace de transport sunt autoturismele proprii şi mijloacele de transport în comun (autobuze).

Comuna Slatina este traversată de Drumul Județean 209A care se ramifică pe raza comunei Cornu Luncii din drumul național Roman – Gura Humorului şi se înfundă pe teritoriul satului Găineşti.

Şoseaua este asfaltată pe o lungime de 10 km şi are câte o bandă de circulație pe sens, traversând două poduri peste râul Suha Mică cu grad de pericol la viitură.

Organizarea circulației la nivelul comunei constă într-o serie de artere de circulație care alcătuiesc trama secundară şi care urmăresc, în general, dreapta de cea mai mică pantă. Acestea se caracterizează prin adaptabilitate la configurația terenului şi prin faptul că sunt necorespunzător amenajate din punct de vedere al exigențelor de confort şi siguranță în derularea traficului.

2.5.2. Alimentarea cu apă şi canalizarea

A. SITUAȚIA EXISTENTĂ

a) Gospodărirea apelor

Apele subterane sunt folosite ca sursă de apă potabilă, fie din stratul freatic prin fântânile de tip rural existent în gospodării sau din stratul de apă de mică adâncime prin puțurile forate.

Apele menajere, după utilizare sunt vărsate la suprafața terenului şi se infiltrează în sol, poluând apa subterană şi întreg mediul înconjurător.

b) Alimentare cu apă

Localitățile componente ale comunei Slatina nu sunt echipate cu instalații centrale pentru alimentarea cu apă potabilă. Locuitorii comunei se alimentează cu apa din pânza freatică prin intermediul fântânilor individuale de tip rural, existente în gospodarii. Tendințele care se înregistrează în momentul de față, constă în echiparea unor locuințe cu sisteme individuale de alimentare cu apă.

Soluțiile recomandate au ca punct de plecare aceste tendințe şi presupun captarea apei prin intermediul unei pompe din pânza de apă freatică şi distribuția ei către mai mulți utilizatori.

Excepție face Mănăstirea Slatina care are aducțiune de apă de pe versantul Dealul Mare.

c) Canalizare

Satele componente ale comunei Slatina nu sunt echipate cu instalații, centrale de canalizare a apelor uzate, menajere şi pluviale. Apele uzate menajere rezultate din folosirea apei în scopuri gospodăreşti sau publice sunt vărsate la suprafața terenului, neexistând o rețea de canalizare.

Gospodăriile existente sunt prevăzute cu haznale de tip rural, dintre acestea, foarte puține sunt vidanjabile. Apele uzate se infiltrează în pământ sau se descarcă în pâraie, fără nici o epurare. Apele de ploaie se scurg liber la suprafața terenului prin şanțurile existente în lungul drumurilor nesistematizate, spre văile cursurilor de apă.

Excepție face Mănăstirea Slatina care are rețea de canalizare cu fosă septică.

B. DISFUNCȚIONALITĂȚI

Comuna Slatina, în ansamblu, corespunde liniei de evoluție a majorității comunelor din zona de podiş a județului Suceava. Deşi în prezent se înregistrează o serie de aspecte negative, de minusuri la nivelul principalilor indici şi indicatori ai calității vieții, ai gradului de dezvoltare economică etc., comuna Slatina prezintă un potențial ridicat de relansare a economiei şi, implicit, de revigorare a cadrului construit.

Principalele probleme ale comunei se pot împărți în două mari categorii: probleme constatate la nivelele vieții socio-economice şi al evoluției demografice şi probleme constatate la nivelul cadrului construit (inclusiv aspectele legate de cadrul natural).

Din categoria disfuncționalităților constatate la nivelul vieții socio-economice şi la nivelul evoluției demografice fac parte, într-o prezentare sintetică şi care nu se doreşte a fi exhaustivă, următoarele probleme:

- vârsta medie a populației a fost de 33,3 ani la recensământul din 1992, mai ridicată cu 4,6 ani față de anul 1977, semnalând un proces accentuat de îmbătrânire a populației. În satul Slatina vârsta medie a populației era în anul 1992 de 30,9 ani, cea mai mică dintre satele comunei; cea mai mare medie era în satul Găineşti, de 34,7 ani.
- la recensământul din 1992, 2536 persoane, reprezentând 50,0% din populația totală a comunei, erau inactive. În cadrul populației inactive, cea mai mare parte o dețineau elevii şi studenții, cu o pondere de 33,0% şi populația întreținută de alte persoane cu 29,1%.
- în sectorul agrozootehnic se înregistrează diminuări ale efectivelor de animale care au scăzut față de 1989 cu 50,1 % la bovine, cu 62,9 % la porcine, cu 50,5 % la ovine, cu 6,1 % la păsări.

Principalele disfuncționalități şi aspecte critice constatate la nivelul cadrului construit sunt după cum urmează:

- starea rea a stratului de uzură atât la nivelul arterelor de importanță majoră: DJ 209A cât şi la nivelul arterelor de importanță locală (lipsa amenajărilor şi condițiilor optime de desfăşurare a traficului);
- comuna Slatina nu beneficiază de rețele de alimentare cu apă curentă, de rețele de canalizare (excepție făcând Mănăstirea Slatina) sau de conducte de distribuție a gazelor naturale:
- existența fenomenului de eroziune a solului şi a unor pajişti degradate datorită acidității solului sau deteriorării stratului vegetal;
- deşeurile menajere rezultate din gospodăriile au fost aruncate necontrolat determinând astfel depuneri care pot avea consecințe negative.

Problemele care apar la nivelul locuirii pot fi împărțite în două mari categorii: una care vizează aspecte de ordin tehnic, economic sau juridic şi a doua categorie, cea care vizează probleme de estetică şi compoziție urbană.

În continuare sunt prezentate principalele probleme ale locuirii în comuna Slatina:

- lipsa principalelor rețele tehnico-edilitare;
- lipsa sau proporția mică a funcțiunilor complementare ale locuirii;
- organizarea zonelor rezidențiale suferă în ceea ce priveşte distribuția în teritoriu a dotărilor de folosință zilnică şi periodică (există zone neacoperite);

- stânjenirea funcțiunii de locuire (distanțe mici față de arterele de trafic rutier de importanță majoră);
- vechimea unor locuințe (majoritatea sunt construite acum 30-40 ani);
- starea rea a unor locuințe (datorată condițiilor atmosferice şi perisabilității materialului de construcție);
- probleme de mediu (gropi de gunoi neamenajate corespunzător, trafic greu, grad de izolare ridicat, relația locuire – gospodărire comunală);
- probleme de estetică şi compoziție urbană (perspective necontrolate, lipsă accente formal-volumetrice / cultural-semnifcative care să constituie puncte de reper şi care să controleze principalele axe-direcții de privire, tratarea cu indiferență a intrării / ieşirii din localitate sau a vecinătăților din imediata apropiere. a elementelor cu valoare de patrimoniu, incoerență la nivelul constituirii fronturilor la stradă etc.);

2.5.3. Alimentarea cu căldură (gaze naturale)

Agentul termic necesar atât pentru locuințele populației, cât şi pentru diversele instituții publice este asigurat prin arderea combustibililor solizi în sobe. Pentru prepararea hranei, un număr mic de locuințe dispun de maşini de gătit electrice sau cu gaz (rezerva tip butelie). Aprovizionarea cu butelii se face de la Fălticeni.

Comuna Slatina nu este racordată la sistemul național de transport şi distribuție a gazelor naturale şi nici nu este nominalizată pentru racordare până în anul 2004.

2.5.4. Gospodărirea comunală

Serviciul public de salubritate

Pentru mediul rural se apreciază că asigurarea salubrității, în tot ce comportă această activitate pentru starea de curățenie a solului, a apelor de suprafață şi a apelor freatice, a atmosferei şi a gradului amenajat, constituie o problemă la fel de importantă ca aprovizionarea cu cele necesare traiului zilnic.

Trebuie ținut seama de faptul că tratarea necorespunzătoare a reziduurilor pot determina apariția unor boli, în special infecții intestinale, care conduc la apariția infecțiilor intestinale sau chiar a epidemiilor.

Referitor la problemele de salubritate, trebuie avute în vedere prevederile legale privind condițiile igienico-sanitare ale zonelor de locuit, interdicțiile legate de incompatibilitatea unor funcțiuni economice şi gospodăreşti în zonele de locuit, de recreare, de odihnă, etc.

Actele normative care trebuie avute in vedere privind salubritatea si protecția mediului sunt :

- Ordinul nr.623/1972 al Ministerului Sănătății
- Legea nr.4/1981- Legea gospodăriei comunale
- Legea nr.9/1973 - Legea privind protecția mediului înconjurător
- Ordinul nr.59/1976 al CPCP, publicat in B.O. nr.43/1976 privind reziduurile menajere, stradale şi cele de aceeaşi categorie
- Legea apelor - proiect martie 1993
- Legea privind protecția mediului înconjurător - proiect 1993.

Clasificarea reziduurilor se face după sursa de proveniență:

a) Reziduuri menajere - provenite din activitatea casnică

b) Reziduuri stradale, în general uscate dar şi reziduurile din piețe

c) Gunoiul de grajd

d) Reziduurile din construcții: pământ, moloz.

e) Reziduurile unităților sanitare, considerate extrem de periculoase necesită tratare specială (prin ardere)

Localitățile rurale se caracterizează prin următoarele componente ale reziduurilor menajere :

- deşeuri organice (fermentabile)
- deşeuri incinerabile (lemn, hârtie, textile)
- deşeuri inerte (moloz, resturi de sticle, ceramică, resturi de aparatură casnică)

Studiul privind salubritatea comunei va stabili şi:

- dotările necesare pentru personalul angajat
- sistemul de colectare a gunoiului
- sistemul de curățire a străzilor
- locurile intermediare de depozitare.

În mod special pentru localitățile rurale este necesar să fie asigurate maşinile pentru vidanjări, cât şi condițiile şi locurile de descărcare a acestor maşini.

Amenajarea a două depozite controlate de reziduuri menajere comportă următoarele lucrări:

- nivelarea terenului la pante naturale de scurgere a apelor (cca.1- 2%)
- impermeabilizare pe toată suprafața cu un strat de 0,30 m grosime cu folie de polietilenă
- drenaje din tuburi de beton perforat
- instalații de epurare a apelor uzate
- realizarea unei împrejmuiri din sârmă ghimpată
- plantație de protecție, pentru apărarea de vânturile dominante şi ameliorarea peisajului

In exploatare, depozitele de reziduuri menajere se umplu cu straturi succesive de 1,5 m gunoi şi 0,30 m acoperire de pământ sau moloz.

Aprecieri cantitative şi evaluări orientative

În mediul rural se apreciază cca. 200 kg pe locuitor şi an, cu o greutate medie de 400 kg/mc, rezultă un necesar de depozitare de cca. 0,5 mc/locuitor an. Perioada de calcul pentru un depozit se consideră de 20 de ani.

$$20 \times 0,5 = 10 \text{mc/locuitor}$$

Costul investiției se apreciază la un salariu lunar mediu / locuitor. În consecință, PUG comuna Slatina a propus amplasarea a două astfel de depozite de reziduuri menajere (cf.pl.nr.1) după cum urmează:

- o platformă depozitare gunoi în satul Slatina (0,04 ha)
- o platformă depozitare gunoi în satul Găineşti (0,04 ha)

2.6. PROBLEME DE MEDIU

Mediul natural din comuna Slatina nu este amenințat de factori majori de poluare a aerului, solului sau a apei.

Principalele disfunctionalități care au fost semnalate mai sus şi se impune a fi rezolvate, fie prin măsuri administrative, fie prin măsuri de organizare urbanistică.

În acest sens se propune:

- asigurarea unui sistem centralizat de alimentare cu apă potabilă şi canalizare;
- asigurarea spațiilor organizate pentru depozitarea si neutralizarea deşeurilor menajere, în mod controlat şi supravegheat de serviciul de salubritate al comunei;
- amenajarea de spații verzi de protecție în dreptul captărilor de apă;
- consolidarea malurilor cu potențial de erodare;
- luarea de măsuri împotriva alunecărilor de teren;
- amenajarea de spații verzi pentru sport, agrement;

Principalele norme de protecție a mediului sunt prezentate în Anexa 2.

2.7. OBIECTIVE DE UTILITATE PUBLICĂ

Pentru asigurarea condițiilor şi posibilităților de realizare a obiectivelor de utilitate publică, în conformitate cu prevederile Legii nr.33/1994 şi de rezervare a terenurilor pentru acestea, sunt necesare:

a) identificarea tipului de proprietate asupra terenurilor;
b) determinarea circulației terenurilor între deținători, în funcție de necesitățile de amplasare a noilor obiective de utilitate publică.

Ca urmare, în cadrul Planului Urbanistic General al localităților din comuna Slatina, situația se prezintă astfel în ceea ce priveşte:

a) tipurile de proprietate asupra terenurilor:

- terenuri ce aparțin domeniului public de interes local, care pot fi administrate de stat (şcoala, dispensarul, primărie, poşta, poliția) sau de către unitățile administrativ-teritoriale locale (căminul cultural);
- terenuri ce aparțin domeniului privat al unităților administrativ-teritoriale;
- terenuri proprietate privată aparținând persoanelor fizice sau juridice.

b) circulația terenurilor pentru realizarea obiectivelor de utilitate publică propuse este următoarea :

- terenuri ce se intenționează a fi trecute în domeniul privat al unităților administrativ teritoriale;

- terenuri aflate în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, destinate concesionării;
- terenuri aflate în domeniul privat al persoanelor fizice sau juridice, destinate schimbului.

Principalele obiective de utilitate publică propuse în cadrul Planului Urbanistic General se referă la :

A - căi de comunicație şi transport (exclusiv rutiere);
B - consolidări de maluri
C - alimentarea cu apă potabilă şi canalizarea apelor menajere pentru fiecare localitate în parte;
D - asigurarea spațiilor amenajate pentru depozitarea şi neutralizarea deşeurilor menajere;

TABEL CU OBIECTIVE DE UTLITATE PUBLICĂ PREVAZUTE ÎN P.U.G.
(cf. planşa 5)

Nr. crt.	**Amplasament rezervat pentru**	**Categoria de interes a lucrării**	**Teren aferent (ha)**
0	*1*	*2*	*3*
1.	Modernizare DJ209 A între loc. Mălini şi Găineşti	județean	*
2.	Modernizări de intersecții în satele Slatina, Găineşti	local	
3.	Alimentare cu apă potabilă a comunei	local	**
4.	Stație de epurare a apelor menajere	local	**
5.	2 spații amenajate pentru depozitarea reziduurilor menaje – satele Slatina, Găineşti	local	***
6.	Consolidări de maluri (Pârâul lui Iepure)	local	**
7.	Măsuri de combatere a alunecărilor de teren	local	**
8.	Sistematizare verticală a porțiunii inundabile a DJ209 A î satul Slatina	județean	
9.	Reparații punți şi podețe	local	

* Necesită studii de fezabilitate
** Necesită expropriere pentru cauza de utilitate publică
*** Se amplasează pe teren aparținând domeniului public al administrației locale

3. PROPUNERI DE ORGANIZARE URBANISTICĂ

3.1. OPȚIUNI ALE POPULAȚIEI

Propunerile de organizare urbanistică a comunei Slatina sunt corelate cu prevederile cuprinse în Planul de Amenajare a Teritoriului Național (P.A.T.N.) şi Planul de Amenajare a Teritoriului (P.A.T.J.) Suceava, cu concluziile reieşite din analiza situației existente şi opțiunile şi necesitățile populației comunei.

3.2. STUDII DE FUNDAMENTARE

Elaborarea documentațiilor de urbanism si de amenajare a teritoriului se sprijină pe concluziile studiilor de specialitate ale diverselor domenii de activitate şi acestea fundamentează propunerile generale de amenajare a teritoriului şi de dezvoltare a aşezărilor umane.

Respectivele studii de fundamentare pot fi deja elaborate la data elaborării documentației sau urmează să fie elaborate. Important este că (în cazul când sunt aprobate) să fie valorificate prin justificarea propunerilor din documentația ce se elaborează, (cf. prevederilor din Ordinul 91/1991 al MLPAT, anexă la Legea 50/91).

In cazul lucrării de față PUG, comuna Slatina, se regăsesc ambele categorii de studii de fundamentare:

- Din prima categorie, cea a studiilor elaborate anterior, se detaşează secțiunile Planului de Amenajare a Teritoriului Național, Planul de Amenajare a teritoriului Județean.
- Din cea de-a doua categorie a studiilor ce urmează a fi elaborate menționăm: studiile de prefezabilitate privind:
  - alimentarea cu apă, canalizare şi salubrizare

3.3. PROPUNERI DE ORGANIZARE URBANISTICĂ - REGLEMENTĂRI

Propunerile privind organizarea viitoare social-economică şi urbanistică a comunei Slatina sunt corelate cu propunerile privind organizarea complexă din Planul de amenajare al județului Suceava şi Planul de amenajare a teritoriului național - secțiunea I - Căi de comunicație, Secțiunea II - Apa, Secțiunea III - Zone protejate, elaborate de URBANPROIECT în perioada 1992-1995.

Mutațiile intervenite în folosința teritoriului administrativ al comunei şi din dorința de a rezolva unele necesități de dotare cu spații verzi, instituții publice, noi utilități tehnico-edilitare ale localităților componente, s-a ajuns la extinderea pentru etapa de perspectivă a intravilanului de la 619,57 ha la 656,05 ha.

a) Stabilitatea teritoriului intravilan pe unități de folosință

Teritoriul cuprins în intravilanul de perspectivă al comunei Slatina este format din:

1. satul **Slatina** cu un teritoriu intravilan de 212,81 ha este compus din următoarele trupuri:
   - 1.a - 169,26 ha
   - 1.b - 30,57 ha
   - 1.c - 0,56 ha
   - 1.d - 0,27 ha
   - 1.e - 0,05 ha

2. satul **Găineşti** cu un teritoriu intravilan de 238,56 ha este compus din următoarele trupuri:
   - 2.a - 234,86 ha
   - 2.b - 0,34 ha
   - 2.c - 0,28 ha
   - 2.d - 0,42 ha
   - 2.e - 0,51 ha
   - 2.f - 0,41 ha
   - 2.g - 0,56 ha
   - 2.h - 0,22 ha
   - 2.i - 0,15 ha
   - 2.j - 0,28 ha
   - 2.k - 0,56 ha

3. satul **Herla** cu un teritoriu intravilan de 204,68 ha este compus din următorul trup:
   - 3. - 204,68 ha
4. M-rea Slatina cu un teritoriu intravilan de 12,10 ha este compus din următorul trup:
   - 4. - 12,10 ha

b) Zonificarea funcțională a teritoriului intravilan

In cadrul Planului Urbanistic General s-au stabilit suprafețele de teren care, alături de cele existente, vor forma noul intravilan.

Extinderile propuse au fost făcute de comun acord cu autoritățile locale ca urmare a solicitărilor populației de a-şi construi pe terenurile restituite ca urmare a aplicării Legii nr. 18/1991, locuințe unifamiliale şi spatii destinate activităților de comerț, servicii şi mică producție.

- **ZONA DE LOCUINȚE** reprezintă 14,3% la nivelul comunei, din care:
  - 26,20 ha în satul Slatina
  - 20,29 ha în satul Herla
  - 47,36 ha în satul Găineşti

Extinderile de zone de locuințe s-au prevăzut în spatiile neconstruite din intravilan, cu destinație actuală agricolă, cât şi în teritoriile rezultate prin alipirea trupurilor disparate la trupul principal al localității.

Locuințele nou propuse vor avea un regim de înălțime de parter şi parter + un etaj.

• ZONA INSTITUȚIILOR ŞI SERVICIILOR PROPUSE

În cadrul organizării viitoare a localităților comunei Slatina, sunt menținute toate dotările existente. În situația propusă, ea reprezintă 1,1% din totalul intravilanului.

În varianta maximală de creştere în perspectivă a populației, sunt necesare următoarele instituții publice şi servicii în completarea celor existente:

• ZONA DE CONSTRUCȚII AFERENTE LUCRARILOR EDILITARE

Ținând seama de "Normele de igienă" privind mediul de viață al populației, aprobate de Ministerul Sănătății cu Ordinul Nr.981/1994, au fost propuse 2 platforme de gunoi pentru depozitarea deşeurilor care nu pot fi distruse în gospodăriile populației, amplasate la distante minime de protecție sanitară față de zonele de locuit.

Amplasamentele au fost stabilite de comun acord cu autoritățile administrației locale.

Bilanț teritorial – reglementări

Zone funcționale	Localitatea						comuna Slatina	
	Slatina		Herla		Găinești			
	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%
1. Zona de locuințe	26,20	12,3%	20,29	9,9%	47,36	19,9%	93,85	14,3%
2. Zona instituții publice şi servicii	4,65	2,2%	0,79	0,4%	1,90	0,8%	7,34	1,1%
3. Zona unități agricole şi industriale, din care:	0,32	0,2%	0,00	0,0%	1,52	0,6%	1,84	0,3%
- unități agricole	0,00	0,0%	0,00	0,0%	0,00	0,0%	0,00	0,0%
- unități industriale şi de depozitare	0,32	0,2%	0,00	0,0%	1,52	0,6%	1,84	0,3%
4. Zona spații verzi, sport şi agrement	1,44	0,7%	3,53	1,7%	2,74	1,1%	7,71	1,2%
5. Căi de comunicație rutiere	13,33	6,3%	12,10	5,9%	13,67	5,7%	39,10	6,0%
6. Zona gospodărie comunală şi cimitire	0,74	0,3%	0,00	0,0%	0,67	0,3%	1,41	0,2%
7. Zona construcții aferente lucrărilor edilitare	1,17	0,5%	0,00	0,0%	0,97	0,4%	2,14	0,3%
8. Alte zone (teren arabil, teren neproductiv, ape, etc.)	164,96	77,5%	167,97	82,1%	169,73	71,1%	502,66	76,6%
Total teritoriu intravilan propus	212,81	100,0%	204,68	100,0%	238,56	100,0%	656,05	100,0%

c) Echiparea tehnico-edilitara şi salubrizarea

• Căile de comunicaţie şi transport în comună sunt exclusiv rutiere. Pentru remedierea disfuncţionalităţilor semnalate în urma analizării situaţiei existente se propun următoarele măsuri:

- modernizare arterelor de circulaţie la parametrii ceruţi de normele tehnice în vigoare pentru a corespunde traficului actual, marcaje corespunzătoare, indicatoare de circulaţie ;
- amenajarea şi dotarea staţiilor de transport în comun ;
- amenajarea intersecţiilor necorespunzătoare şi repararea punţilor şi a podeţelor evidenţiate în planşele 2.1 şi 2.2;
- respectarea distanţelor minime a frontului construit faţă de axele drumurilor judeţene, comunale şi locale, şi anume:
  - 18 m, pentru drumuri judeţene;
  - 12 m, pentru drumuri comunale şi locale

BREVIAR DE CALCUL

Calculul debitelor de apă necesară pentru consumul de apă. Calculul debitelor de ape uzate ale comunei Slatina

I. Alimentare cu apă

a) Gospodării cu instalaţii sanitare interioare
N = 1.230 pers q spec = 210 l/omzi – STAS 1343/1-95

$$\text{Qzi med} = \frac{1230x210}{1000} = 258{,}3mc/zi$$

Qzi max = Kzi x Qzi med = 1,2 x 258,3 = 310 mc/zi

$$\text{Qmax orar} = \frac{K_o x Qzi\max}{24} = \frac{2310}{24} = 25{,}8mc/h$$

b) Gospodării cu cişmele în curte
N = 820 pers. q spec = 80 l/om zi

$$\text{Qzi med} = \frac{820x80}{1000} = 65{,}6mc/zi$$

Qzi max = Kzi x Qzi med = 1,2 x 65,6 = 78,7 mc/zi

$$\text{Qmax orar} = \frac{K_o x Qzi\max}{24} = \frac{278{,}7}{24} = 6{,}56mc/h$$

c) Gospodării deservite de cişmelele de pe stadă
N = 2050 pers. q spec = 40 l/om zi

$$\text{Qzi med} = \frac{2050x40}{1000} = 82mc/zi$$

Qzi max = 1,2 x 82 = 98,4 mc/zi

$$\text{Qmax orar} = \frac{298,4}{24} = 8,2 mc/h$$

d) Debit necesar pentru animalele din gospodărie

- bovine – 1217 capete — q spec =60 l / animal / zi

$$\text{Qzi med}_1 = \frac{1217x60}{1000} = 73 mc/zi$$

- porcine – 299 capete — q spec = 30 l / animal / zi

$$\text{Qzi med}_2 = \frac{299x30}{1000} = 8,97 mc/zi$$

- ovine – 3350 capete — q spec = 10 l / animal / zi

$$\text{Qzi med}_3 = \frac{3350x10}{1000} = 33,5 mc/zi$$

- cabaline = 597 capete — q spec = 60 l / animal / zi

$$\text{Qzi med}_4 = \frac{597x60}{1000} = 35,82 mc/zi$$

- păsări = 11.460 capete — q spec = 0,5 l / pasăre / zi

$$\text{Qzi med}_5 = \frac{11460x0,5}{1000} = 5,73 mc/zi$$

Qzi max = 1,2 x 82 = 98,4 mc/zi

Qzi med total = 73 + 8,97 + 33,5 + 35,82 + 5,73 = 157,02 mc/zi

Qmax = 1,3 x 157,02 = 204,1 mc/zi

$$\text{Qmax orar} = \frac{1,6x204,1}{24} = 13,6 mc/h$$

Debit total necesar pentru nevoi gospodăreşti al comunei Slatina

Qzi med = 258,3 + 65,6 + 8,2 + 157,02 = 562,9 mc / zi

Qzi max = 310 + 78,7 + 98,4 +204,1 = 691,2 mc / zi

Qmax orar = 25,8 + 6,56 + 8,2 + 13,6 = 54,16 mc

Calculul volumului de incendiu

$$\text{Vinc ext} = 1\text{inc x } 5\text{l/s x } 3\text{h x } \frac{3600s}{1000} = 54 mc$$

$$\text{Vinc int} = 2\text{inc x } 2,5\text{l/s x } 10\text{min } \frac{60s}{1000} = 3 mc$$

Total rezervă incendiu

Vinc = 54 + 3 = 57 mc

Calculul rezervorului de compensare

Vcomp = 0,22 — Qzi max = 0,22 x 691,2 = 152,06 mc

Volumul total al rezervorului

Vt = Vinc + Vcomp = 57 + 152 = 209 mc

Se propune un rezervor de înmagazinare de 200 mc

II. Canalizare

Qrez = 0,8 Qalim apă – sup. STAS M78/90

Qrez zi med = 0,8 x 562,9 = 450 mc/zi

Qrez zi max = 0,8 x 681,2 = 553 mc/zi

Qmax orar = 0,8 x 54,16 = 43,32 mc/h

S-au considerat racordate la rețeaua de canalizare doar gospodăriile ce au instalații interioare de apă.

• Gospodărirea apelor privind comuna Slatina urmăreşte ameliorarea situației existente prin evitarea pericolului de inundații, evitarea poluării pânzei freatice şi îmbunătățirea condițiilor de viață. În acest sens se propun următoarele:

- consolidări de maluri
- reparare punți şi podețe peste pârâuri în localități

• Alimentarea cu apă

Localitățile componente ale comunei Slatina nu sunt echipate cu instalații centrale pentru alimentarea cu apă potabilă. Locuitorii comunei se alimentează cu apă din pânza freatică prin intermediul fântânilor individuale de tip rural, existente în gospodării.

Pentru alimentarea cu apă a comunei se propune următoarea schemă tehnologică:

- prag de captare pinten din pârâul Suha Mică
- priză de captare cu ferestre
- stație de pompare
- conductă refulare
- rezervor înmagazinare
- rețea distribuție.

Într-o primă etapă se vor executa captarea de apă, înmagazinarea şi rețeaua de aducțiune, plus rețeaua de distribuție care va alimenta satul Găineşti, iar în celelalte etape se vor alimenta satele Slatina şi Herla.

Pentru zona de captare se instituie zonă de protecție sanitară conform art. 5 alin. 1 din Legea Apelor nr. 107/1996.

Zona de protecție sanitară se realizează prin aplicarea măsurilor de protecția calității apelor stabilite prin actele normative în vigoare precum şi prin instituirea în teren a următoarelor zone de protecție, cu grade diferite de risc față de factorii de poluare şi anume:

1. zonă de protecție sanitară cu regim sever
2. zonă de protecție sanitară cu regim de restricție
3. perimetrul de protecție hidrogeologică.

Aceste zone de protecție vor fi instituite obligatoriu odată cu punerea în funcțiune a lucrărilor, construcțiilor şi instalațiilor aferente. În aceste zone se impun, diferențiat, restricții specifice în scopul evitării contaminării sau impurificării apelor.

Zona de protecție sanitară cu regim sever cuprinde terenul din jurul obiectivelor componente ale zonei de captare (cameră captare, rezervor înmagazinare), unde este interzisă orice folosință sau activitate care punând apa în contact cu factorii externi, ar putea conduce la contaminarea sau impurificarea acesteia.

Zona de protecție sanitară cu regim de restricție cuprinde teritoriul din jurul zonei de protecție sanitară cu regim sever, astfel delimitat încât prin aplicarea de măsuri de protecție, în

funcție de condițiile locale, să se elimine pericolul de alterare a calității apei. Limitele zonei de protecție cu regim de restricție, vor fi marcate prin borne sau semne vizibile cu mențiunea: zonă de protecție sanitară.

Perimetrul de protecție hidrogeologică este punctul cel mai îndepărtat de prelevare a apei, limitrof zonei de protecție sanitară cu regim de restricție şi are rolul de a asigura protecția față de orice substanțe greu degradabile sau nedegradabile.

În vederea excluderii oricărei posibilități de impurificare sau contaminare a apei, dimensionarea zonelor de protecție se va efectua în conformitate cu normativele tehnico-sanitare. Principiile de dimensionare a zonelor de protecție au la bază aplicarea selectivă a criteriilor de dimensionare în funcție de condițiile specifice fiecărei captări, astfel încât ariile delimitate să asigure protecția corespunzătoare gradului lor de risc. Dimensionarea zonelor de protecție sanitară cu regim sever şi regim de restricție utilizează de regulă criteriul „trupului de tranzit" al unei particule de apă hidrodinamic active, folosind în calcule caracteristicile şi parametrii hidrogeologici ai acviferului.

Mărimea zonei de protecție sanitară cu regim sever a surselor subterane se determină astfel încât să fie asigurată o durată de parcurgere de minim 20 zile pentru orice picătură de apă — presupusă contaminată — care s-ar infiltra la limita acestei zone şi ar ajunge la locul de captare a apei. Această distanță va fi de minim 50 m în amonte şi 20 m în aval de captare.

Terenurile cuprinse în zone de protecție sanitară cu regim de restricție pot fi exploatate agricol de către deținătorii acestora pentru orice fel de culturi dar cu interzicerea:

- utilizării îngrăşămintelor naturale
- utilizării substanțelor fito-farmaceutice care nu se degradează într-un timp mai scurt de 10 zile
- irigații cu ape uzate, chiar epurate complet
- crescătoriile de animale şi depozitarii de gunoaie animale.

Terenurile cuprinse în zona de protecție sanitară cu regim sever vor putea fi folosite numai pentru asigurarea exploatării şi întreținerii sursei, construcției şi instalației de apă.

Dimensionarea zonei de protecție sanitară cu regim sever pentru stațiile de pompare, rezervoare îngropate, aducțiunile şi rețelele de distribuție se vor institui zone de protecție sanitară de regim sever având următoarele limite:

- stație pompare — 10 m de la zidurile exterioare ale clădirilor
- rezervoare îngropate — 20 m de la zidurile exterioare ale clădirilor
- conductă aducțiune — 30 m față de orice sursă potențial de contaminare
- rețele de distribuție — 3 m.

• Canalizarea pentru satul Găineşti

Satele componente ale comunei Slatina nu sunt echipate cu instalații centrale de canalizare a apelor uzate, menajere şi pluviale. Apele uzate menajere rezultate din folosirea apei în scopuri gospodăreşti sau publice sunt vărsate la suprafața terenului, neexistând o rețea de canalizare.

Pentru canalizarea apelor menajere se va construi o stație de epurare în satul Găineşti.

Ca schemă tehnologică propunem:

- stație de epurare compactă — EPUR
- gură de vărsare.

În zona de deversare a apelor în emisor se va prevedea o apărare de mal (15 m de o parte şi de alta a gurii de vărsare).

• Alimentarea cu energie electrică

Alimentarea cu energie a celor trei sate este realizată aproape în întregime, toate satele fiind racordate la sistemul energetic.

Comuna Slatina este alimentată cu energie electrică din sistemul energetic național.

Satele componente ale comunei Slatina sunt:

- sat Slatina
- sat Găinești
- sat Herla

Comuna Slatina are un număr de 1.469 gospodării repartizate pe sate după cum urmează:

- sat Slatina = 512 gospodării,
- sat Găinești = 581 gospodării
- sat Herla = 376 gospodării.

În prezent, gospodăriile comunei Slatina sunt alimentate cu energie electrică în proporție de 92%.

Posturile de transformare existente în comuna Slatina sunt următoarele:

- **sat Slatina:** PT1 = 63 KVA, PT2 = 63 KVA, PT3 = 40 KVA, PT4 = 63 KVA, PT5 = 100 KVA, PT6 = 63 KVA.
- **sat Găinești:** PT1 = 63 KVA, PT2 = 63 KVA, PT3 = 100 KVA, PT4 = 100 KVA, PT5 = 250 KVA, PT6 = 100 KVA, PT7 = 160 KVA.
- **sat Herla:** PT1 = 160 KVA.

Puterile aparente totale sunt următoarele:

sat Slatina = 392 KVA

sat Găinești = 836 KVA

sat Herla = 160 KVA.

La nivelul fiecărui sat, necesarul de energie electrică este mult mai mare.

În prezent, dotarea cu aparatură electrică a gospodăriilor este foarte redusă. Pentru calculul surplusului de energie electrică livrat în rețelele de joasă tensiune este necesar să se considere o putere maxim simultan absorbită de 1,5 KW pe fiecare gospodărie. Aceasta conduce la o mărire a necesarului de energie electrică după cum urmează.

Sat Slatina

Pm.s.a = 512 x 1,5 KW/gosp. = 768 KW

Puterea maximă simultan absorbită pentru dotări este de 80 KW.

Pm.s.a. totală =768 + 80 = 848 KW

Puterea aparentă necesară la nivelul posturilor de transformare va fi

$$Sn = \frac{1{,}1 x Pm.s.a.}{\cos\varphi}$$

1,1 — căderea de tensiune pe rețea

$\cos\varphi$ — factorul de putere mediu = 0,85

$$Sn = \frac{1,1x848}{0,85} = 1097KVA$$

Pentru satisfacerea necesarului de putere mărit se propune mărirea capacității posturilor existente sau amplasarea de noi posturi de transformare, funcție de cerințele noi. Pentru mărirea capacităților posturilor de transformare se va realiza bilanțuri energetice pentru fiecare tronson de rețea de către firme de proiectare specializate.

Sat Găineşti

Pm.s.a. = 581 gosp. x 1,5 KW/godpodărie = 872 KW

Pm.s.a. dotări = 60 KW

Pm.s.a. totală = 932 KW

Puterea aparentă necesară la nivelul posturilor de transformare va fi

$$Sn = \frac{1,1xPm.s.a.}{\cos\varphi} = \frac{1,1x932}{0,85} = 1206KVA$$

Necesarul de putere sporit se va satisface prin mărirea puterilor posturilor existente sau prin amplasarea a noi posturi. Acest lucru se va face de către firme de proiectare autoriyate în cadrul unor proiecte de specialitate.

Sat Herla

Pm.s.a. = 376 gosp. x 1,5 KW/godpodărie = 414 KW

Pm.s.a. dotări = 36 KW

Pm.s.a. totală = 414 + 36 = 450 KW

Puterea aparentă necesară la nivelul posturilor de transformare va fi

$$Sn = \frac{1,1xPm.s.a.}{\cos\varphi} = \frac{1,1x450}{\cos\varphi} = 582KVA$$

Necesarul de energie electrică sporit se va realiza prin amplasarea de noi posturi de transformare şi prin schimbarea capacităților existente.

Pentru surplusul necesar în viitor se vor întocmi bilanțuri energetice de către unități de proiectare specializate care să arate necesitatea modificărilor necesare.

Pentru a se cunoaşte valorile estimative ale lucrărilor de instalații electrice se pot lua în considerare următoarele valori:

1 km rețea de joasă tensiune = 280 milioane

1 km rețea de medie tensiune = 540 milioane

1 post de transformare aerian = 210 milioane

Funcție de bugetele consiliului local se vor mări rețelele de joasă tensiune şi se vor schimba utilajele posturilor de transformare.

• Telecomunicatiile pentru comuna Slatina

Comuna Slatina are un nivel de telefonizare scăzut. Ținând seama de numărul mare de gospodării precum şi dotările existente în comună este necesar a se monta o centrală telefonică automată precum şi un releu pentru telefonia mobilă.

Această investiție ar ridica nivelul de trai al locuitorilor comunei. De asemenea este necesar a se mări rețelele de telecomunicații în cadrul comunei. Proiectarea rețelelor de telecomunicații şi a centralei telefonice se va face de către o firmă specializată în astfel de lucrări.

Pentru a putea cunoaşte preţul estimativ al lucrărilor de telecomunicaţii se întocmeşte următoarea evaluare:

C.T. automată 500 linii = 650 milioane

Reţea telefonică 1 km = 160 milioane

În funcţie de aceste preţuri, consiliul local va prevedea în bugetul comunei bani pentru acest gen de lucrări.

• Alimentarea cu căldură

În prezent toate satele sunt alimentate cu energie termică de la sobele proprii fiecărei gospodării, folosind combustibili solizi (lemn, cărbune) şi într-o mai mică măsură butelii cu aragaz la bucătării.

Comuna Slatina nu este prinsă în PATJ Suceava pentru a fi racordată până în anul 2004 la reţeaua de gaze.

• Serviciul public de salubritate pentru localităţile din comuna Slatina este considerat la fel de important ca aprovizionarea cu bunurile necesare traiului zilnic.

La solicitarea administraţiei locale şi în conformitate cu normele de protecţia mediului natural şi cu normele de igienă sanitară se propune amplasarea a două depozite de reziduuri menajere după cum urmează:

- o platformă depozitare gunoi în satul Slatina
- o platformă depozitare gunoi în satul Găineşti

d) Protecţia - conservarea - reabilitarea mediului

De o importanţă deosebită în teritoriu este conservarea şi protejarea mediului natural cu precădere a vegetaţiei forestiere şi a apelor curgătoare ceea ce implică exploatarea raţională a pădurilor şi luarea unor măsuri stricte împotriva poluării mediului.

4. CONCLUZII

Analizând cele prezentate, în corelare cu opțiunile conducerii administrative locale ale instituțiilor teritoriale interesate pentru dezvoltarea comunei Slatina, reiese faptul că evoluția economică a zonei este legată de activitatea agrozootehnică care absoarbe cea mai mare parte a populației active şi care constituie baza revigorării industriei alimentare. Creşterea ponderii persoanelor angrenate în industria alimentară (prelucrare, semiprocesare etc.) va conduce, în perspectivă, la schimbarea profilului funcțional al comunei.

Pentru ridicarea nivelului general de locuire este absolut necesară echiparea tehnico-edilitară şi modernizarea rețelei stradale existente în comuna Slatina. Modernizarea şi completarea fondului construit şi edilitar implică eforturi susținute şi investiții majore.

De o deosebită importanță pentru salubrizarea localităților şi pentru protejarea mediului este înființarea unor spații amenajate de depozitare a reziduurilor menajere, amenajarea corespunzătoare a unui puț sec.

Se poate concluziona asupra:

- posibilităților de dezvoltare a localităților, prin extinderea zonelor destinate serviciilor şi instituțiilor publice şi prin reorganizarea urbanistică a zonelor de locuințe individuale şi zonelor pentru spații verzi;
- încurajării inițiativei particulare în activități din sectorul agrozootehnic şi în industria alimentară;
- încurajării inițiativei particulare în sfera serviciilor şi activități de turism;
- utilizării raționale a terenurilor aflate în proprietatea Primăriei (concesionarea unor terenuri pentru construcția de locuințe precum şi investitorilor particulari a căror inițiative se înscriu în linia strategică de dezvoltare a comunei);
- necesității elaborării în continuare de documentații de prefezabilitate, de documentații de urbanism (Planuri Urbanistice Zonale şi Planuri Urbanistice de Detaliu), precum şi studii de specialitate pentru rezolvarea problemelor tehnico-edilitare semnalate prin Planul Urbanistic General.

Toate măsurile propuse prin reglementările Planului Urbanistic General, urmăresc trei direcții majore:

- ridicarea calității vieții în localitățile comunei Slatina;
- identificarea unor noi posibilități de dezvoltare economică;
- asigurarea protecției mediului natural şi a mediului construit.

După eliberarea avizelor din partea factorilor interesați locali şi centrali, Planul Urbanistic General al comunei Slatina urmează să fie aprobat de către Consiliul Județean Suceava. Odată aprobat, Planul Urbanistic General şi Regulamentul aferent capătă valoare juridică, oferind instrumentul de lucru necesar administrației locale şi diverşilor solicitanți ai autorizațiilor de construire: agenți economici, proiectanți, alte persoane juridice sau fizice.

5. ANEXE

Anexa 1

Principiile Declarației primei conferințe despre mediu a O.N.U.

Anul 1992 a reprezentat un mare succes al ecologiei mondiale prin organizarea Conferinței mondiale ONU pentru Mediul şi Dezvoltare din 3-14 iunie de la Rio-Brazilia, unde cele 125 de state participante au confirmat că sunt pregătite să realizeze o asociație globală prin stabilirea unei colaborări între state, astfel ca sectoarele cheie ale economiei şi societatea umană să perfecteze înțelegeri juridice care să respecte interesele tuturor națiunilor, să protejeze unitatea sistemelor globale ale mediului.

Astfel la 16 iunie 1992 la Stockholm s-a prezentat Declarația primei conferințe despre mediu a O.N.U. care are la bază următoarele principii:

Principiul 1

Oamenii stau în centrul atenției (interesului) pentru o dezvoltare durabilă. Au dreptul sa aibă o viață sănătoasă şi productivă în acord cu natura.

Principiul 2

În conformitate cu Carta Națiunilor Unite şi a legilor de bază ale dreptului internațional, statele au dreptul suveran să-şi valorifice propriile resurse , conform propriei politici a mediului şi de dezvoltare dar au responsabilitatea să-şi desfăşoare activitatea în cadrul jurisdicției sau controlul mediului din partea altor state sau zone aflate în afara granițelor de jurisdicție, fără să provoace daune mediului.

Principiul 3

Dreptul asupra dezvoltării trebuie să fie înfăptuit în aşa fel încât necesitățile generațiilor viitoare să fie îndeplinit din punctul de vedere al dezvoltării şi protecției mediului.

Principiul 4

Pentru a realiza o dezvoltare de durată, protecția mediului trebuie să constituie o parte a procesului de dezvoltare durabilă să nu fie tratată izolat.

Principiul5

Toate statele şi toți oamenii trebuie, ceea. ce este de bază pentru o dezvoltare de durată, să coopereze în această direcție, să desființeze sărăcia pentru a diminua diferențele din standardul de viață şi să satisfacă necesitățile oamenilor.

Principiul 6

Situația deosebită şi necesitățile țărilor dezvoltate mai ales cele sărace şi acelea al căror mediu înconjurător are o situație mai grea, trebuie rezolvată. Acțiunile internaționale în

domeniul mediului şi al dezvoltării trebuie să ia în considerare interesele şi necesităţile tuturor ţărilor.

Principiul 7

Statele trebuie să colaboreze juridic pentru a proteja nevătămarea şi unitatea ecosistemelor pământului şi pentru a le reface. Statele sunt în totalitate răspunzătoare, dar totuşi în mod diferenţiat de deteriorarea mediului.

Ţările industrializate îşi recunosc responsabilitatea în eforturile pe care le depun cu privire la obligaţiile pe care le impun economiei cât şi tehnologiile nepoluate şi resursele financiare pe care le coordonează.

Principiul 8

Pentru a avea o dezvoltare corespunzătoare şi un standard de viaţa calitativ mai ridicat pentru toţi oamenii, statele trebuie să lichideze modurile de producţie necorespunzătoare şi formele de consum şi să ducă o politică convenabilă pentru populaţie.

Principiul 9

Ţările trebuie să coopereze pentru a întări pretenţiile (creanţele capacităţii locale) cu privire la o dezvoltare de durată în care înţelegerea economică prin schimbarea cunoştinţelor economice şi tehnologice, cât şi dezvoltarea, potrivirea, lărgirea şi transferul de tehnologie (mai ales a tehnologiilor inovatoare) să se accelereze.

Principiul 10

Să se trateze mai bine problemele de mediu în care fiecare cetăţean este implicat pe un plan relevant. Pe plan social, fiecare individ trebuie să aibă acces la informaţii despre mediu, informaţii deţinute de instituţii specializate mai ales cu privire la materialele periculoase şi active asupra mulţimii şi trebuie să aibă ocazia de a participa la procesele decisive. Statele trebuie să acorde atenţie şi să participe în mod public la obţinerea informaţiilor. Un acces cu succes la procesele juridice şi administrative trebuie să fie posibil în domeniul mediului înconjurător.

Principiul 11

Statele trebuie sa permită întocmirea unei legislaţii eficiente cu privire la mediu. Normele cu privire la mediu, scopurile şi priorităţile managementului ecologic trebuie să reprezinte legătura din domeniu de dezvoltare, mediu şi normele dreptului internaţional la care se referă.

Normele care sunt fixate de unele ţări sunt probabil neconvenabile pentru altele sub raportul preţurilor sociale şi economice mai ales pentru cele dezvoltate, dar trebuie respectate.

Principiul 12

Statele trebuie să colaboreze pentru a asigura un sistem economic internaţional protejat şi deschis care să ducă la creşterea economică şi de durată din toate ţările pentru a putea mai bine conduce (supune) problemele mediului. Măsurile de politică comercială pentru proiecte în domeniul mediului înconjurător nu trebuie să constituie o discriminare sau o limitare a

comerțului internațional. Acțiunile unilaterale care se ocupă cu problemele de mediu în afara jurisdicției țărilor semnatare trebuie să fie ocolite. Măsurile pentru mediu care cuprind problemele globale sau care depășesc limitele statale trebuie să se bazeze cât mai mult posibil pe un consens juridic internațional.

Principiul 13

Statele trebuie să stabilească legi pentru urmărirea juridică a infractorului, a celui ce provoacă daune şi pentru despăgubirea victimei pentru poluarea atmosferei sau alte daune.

Statele trebuie să colaboreze pentru elaborarea legilor internaționale cu privire la răspunsuri şi .hotărâri pentru urmările negative ale poluării mediului solicitate prin activitățile din cadrul legislației sau a controlului, acțiuni desfăşurate asupra mediului în afara jurisdicției.

Principiul 14

Statele trebuie să colaboreze pentru a respinge sau diminua deplasarea şi transferul activităților şi substanțelor ce sunt nocive pentru mediu sau sunt periculoase pentru sănătatea oamenilor.

Principiul 15

Pentru a proteja mediul, statele trebuie să ia măsuri preventive conform posibilităților lor.

Acolo unde apare pericolul sau daunele sunt ireparabile, nu trebuie făcută eroarea de a nu afla totul din punctul de vedere ştiințific pentru a împiedica măsuri de utilizare a prețurilor ridicate în lupta cu poluarea.

Principiul 16

Instituțiile naționale trebuie să depună eforturile de a prevedea prețurile protecției mediului şi necesarul de instrumente economice prin luarea în considerație a unor fonduri suplimentare ca în principiu, cel ce poluează să plătească poluarea sub control public şi fără ca, comerțul internațional şi investigațiile să fie afectat

Principiul 17

Analiza urmărilor efectelor poluate pentru mediu trebuie să constituie un instrument pentru astfel de activități care au o influență negativă asupra mediului şi să se afle sub sentința instituțiilor naționale juridice.

Principiul 18

Statele trebuie să înştiințeze celelalte state de îndată ce au loc catastrofe naturale sau alte cazuri de urgentă care ar putea avea acțiuni dăunătoare asupra mediului acestui stat.

Fiecare efort trebuie făcut de Societatea internațională pentru a ajuta statul respectiv afectat.

Principiul 19

Statele trebuie să le înştiinţeze pe celelalte dinainte şi corect, dar să-şi dea informaţii reciproce despre activităţile care în mod normal ar avea urmări negative asupra mediului, să le stea la dispoziţie cu ajutoare şi să se afle într-un dialog permanent.

Principiul 20

Femeile joacă un rol hotărâtor în legătura cu mediul şi dezvoltarea. Cooperarea feminină este nelimitată şi importantă pentru a atinge o dezvoltare de durată.

Principiul 21

Creativitatea, idealul şi curajul tineretului din întreaga lume trebuie să fie mobilizat pentru a realiza colaborarea mondială în vederea atingerii unei dezvoltări durabile şi să asigure un bun viitor pentru toţi.

Principiul 22

Oamenii şi comunităţile lor joacă un rol hotărâtor în relaţia cu mediul înconjurător şi dezvoltarea durabilă pe baza experienţei şi a relaţiilor tradiţionale. Statele trebuie să recunoască interesele lor, cultura să le susţină în mod corespunzător şi să înlesnească colaborarea la realizarea unei dezvoltări de durata.

Principiul 23

Mediul înconjurător şi resursele naturale ale oamenilor aflaţi în situaţii deficitare, sub ocupaţie sau stăpânire trebuie să fie protejate din punct de vedere juridic.

Principiul 24

Războiul este de natură distrugătoare pentru o dezvoltare care durează.

Statul trebuie să se îngrijească de legile juridice informaţionale, iar în timpul conflictelor armate să se îngrijească de protecţia mediului, să respecte şi în caz de nevoie să colaboreze la o dezvoltare ulterioară.

Principiul 25

Pacea, dezvoltarea şi protecţia mediului depind una de alta şi nu pot fi despărţite.

Principiul 26

Statele trebuie sa rezolve toate problemele lor în mod paşnic şi cu mijloace juridice aferente care sunt în conformitate cu Carta Naţiunilor Unite.

Datorită acestui fapt protecţia mediului a devenit o problemă stringentă a politicii tuturor statelor ce trebuie soluţionată ştiinţific, interdisciplinar şi interstatal.

Anexa 2

Extras din "Legea protecției mediului" — LEGEA Nr. 137 din 29 decembrie 1995

(EMITENT: PARLAMENTUL PUBLICATA IN: MONITORUL OFICIAL NR. 304 din 30 decembrie 1995)

CAP. 2 Reglementarea activitatilor economice si sociale cu impact asupra mediului

Sectiunea 1 Procedura de autorizare

ART. 8 Autoritatile pentru protectia mediului conduc procedura de autorizare si emit acorduri si autorizatii de mediu in conformitate cu art. 11.

Cererea de acord de mediu este obligatorie pentru investitii noi, modificarea celor existente si pentru activitatile prevazute in anexa nr. II la prezenta lege.

Cererea de autorizatie este obligatorie la punerea in functiune a obiectivelor noi care au acord de mediu si, in termen de un an de la intrarea in vigoare a prezentei legi, pentru activitatile existente.

Activitatile care nu implica lucrari de constructii-montaj necesita numai autorizatie de mediu, cu exceptia celor prevazute la pct. 8 lit. g) si i) din anexa nr. II la prezenta lege.

Acordul si/sau autorizatia de mediu se elibereaza dupa obtinerea tuturor celorlalte avize necesare, potrivit legii.

ART. 9 Autoritatea centrala pentru protectia mediului elaboreaza procedura specifica de autorizare pentru activitatile economice si sociale, modelul-cadru de intocmire a raportului privind studiul de impact asupra mediului si nivelul competent sa elibereze acordul si/sau, dupa caz, autorizatia de mediu, in termen de 60 de zile de la intrarea in vigoare a prezentei legi.

Valabilitatea acordului si a autorizatiei de mediu este de maximum 5 ani.

Acordul sau autorizatia de mediu nu se emite in cazul in care nici o varianta de proiect sau program pentru conformare nu prevede eliminarea efectelor negative asupra mediului, raportate la standardele si la reglementarile in vigoare.

ART. 10 Acordul sau autorizatia de mediu poate fi revizuita, daca apar elemente noi, necunoscute la data emiterii, si in cazul reinnoirii acestora, cand se poate cere si refacerea raportului privind studiul de impact asupra mediului.

Acordul sau autorizatia de mediu se suspenda pentru neconformare cu prevederile precizate in acestea, dupa o somatie prealabila, cu termen, si se mentine pana la eliminarea cauzelor care au determinat suspendarea, dar nu mai mult de 6 luni.

Autoritatile pentru protectia mediului dispun, dupa expirarea termenului de suspendare, oprirea executiei proiectului sau incetarea activitatii.

Pentru activitatile existente care nu intrunesc conditiile de autorizare, autoritatea pentru protectia mediului dispune efectuarea bilantului de mediu si stabileste programul pentru conformare de comun acord cu titularul. Dupa expirarea fiecarui termen acordat, in caz de neconformare, autoritatea competenta pentru protectia mediului dispune incetarea activitatii respective. Dispozitia de incetare este executorie.

Litigiile generate de eliberarea, revizuirea sau suspendarea acordului sau a autorizatiei de mediu se solutioneaza potrivit Legii contenciosului administrativ.

ART. 11 Procedura de evaluare a impactului asupra mediului consta din fazele: preliminara, propriu-zisa si cea de analiza si validare.

Autoritatea pentru protectia mediului organizeaza si decide aplicarea fazelor procedurii, dupa cum urmeaza:

a) cererea, insotita de descrierea proiectului, adresata in scris autoritatii pentru protectia mediului de catre titularul proiectului sau al activitatii;

b) incadrarea actiunii propuse in tipurile de activitati care se supun sau nu studiului de impact asupra mediului; daca sunt necesare informatii suplimentare, se poate cere titularului un studiu preliminar;

c) analiza scopului actiunii propuse, cu participarea autoritatii pentru protectia mediului, a titularului, a unor experti si reprezentanti ai administratiei publice locale, care pot fi afectati de modificarile de mediu generate de punerea in aplicare a acesteia;

d) intocmirea de catre autoritatea pentru protectia mediului a indrumarului cu problemele rezultate pe baza analizei conform lit. c) si care trebuie urmarite in raportul privind studiul de impact asupra mediului; comunicarea acestuia catre titular, o data cu lista celorlalte avize necesar a fi obtinute;

e) prezentarea, de catre titularul proiectului sau al activitatii, a raportului privind studiul de impact asupra mediului, tinand seama de toate alternativele, inclusiv de cea de renuntare la actiunea propusa;

f) analiza preliminara a raportului de catre autoritatea pentru protectia mediului si acceptarea sau dispunerea motivata a refacerii acestuia;

g) aducerea la cunostinta si dezbaterea publica a raportului; consemnarea observatiilor si al concluziilor rezultate;

h) decizia finala a autoritatii pentru protectia mediului, facuta publica si motivata pe baza celor constatate la lit. f) si g);

i) eliberarea sau respingerea motivata a acordului sau a autorizatiei in maximum 30 de zile de la decizia finala.

ART. 12 Procedura de autorizare este publica. Mediatizarea proiectelor si activitatilor pentru care se cere acord sau autorizatie si a studiilor de impact, precum si dezbaterea publica se asigura de catre autoritatea pentru protectia mediului.

Studiile de impact se realizeaza prin unitati specializate, persoane fizice sau juridice atestate, cheltuielile fiind suportate de titularul proiectului sau al activitatii si atunci cand i se cere refacerea sau reluarea studiului.

Raspunderea pentru realitatea informatiilor furnizate privind actiunea propusa revine titularului, iar pentru corectitudinea raportului studiului de impact, executantului acestuia.

ART. 13 Autoritatile pentru protectia mediului incaseaza sumele provenite din taxele pentru emiterea acordurilor si autorizatiilor de mediu.

Cuantumul taxelor se stabileste la propunerea autoritatii centrale pentru protectia mediului, prin hotarare a Guvernului.

ART. 14 La schimbarea destinatiei sau a proprietarului investitiei, precum si la incetarea activitatilor generatoare de impact asupra mediului este obligatorie asigurarea efectuarii bilantului de mediu de catre fostul proprietar, in scopul stabilirii obligatiilor privind refacerea calitatii mediului in zona de impact a activitatii respective.

Autoritatea competenta pentru protectia mediului revizuieste bilantul de mediu, stabileste programul pentru conformare, iar fostul proprietar negociaza cu noul proprietar asumarea unor obligatii anterioare si compensatiile de care va beneficia prin aplicarea masurilor de protectie si reconstructie ecologica.

Sectiunea a 2-a Regimul substantelor si deseurilor periculoase, precum si al altor deseuri

ART. 15 Activitatile supuse unui regim special de gestionare si gospodarire privesc fabricarea, comercializarea si utilizarea substantelor periculoase si transportul, tranzitul, depozitarea temporara sau definitiva, distrugerea, manipularea, precum si importul si exportul de substante si deseuri periculoase.

ART. 16 Importul in Romania de deseuri de orice natura, in stare bruta sau prelucrata, este interzis, cu exceptia anumitor categorii de deseuri ce constituie resurse secundare de materii prime utile, in conformitate cu reglementarile dispuse prin acte normative propuse de autoritatea centrala pentru protectia mediului si aprobate de Guvern.

Tranzitul si exportul de deseuri de orice natura se pot realiza in conformitate cu acordurile si conventiile la care Romania este parte.

ART. 17 Activitatile prevazute la art. 15 si 16 sunt permise numai in baza acordului si/sau autorizatiei de mediu.

ART. 18 Autoritatea centrala si agentiile pentru protectia mediului, dupa caz, supravegheaza si controleaza respectarea reglementarilor privind substantele si deseurile periculoase.

ART. 19 Autoritatile administratiei publice locale sunt obligate sa ia masuri de prevenire si limitare a impactului asupra mediului al substantelor si deseurilor de orice natura si sa anunte autoritatile teritoriale pentru mediu despre orice activitate neconforma cu reglementarile legale.

ART. 20 Autoritatile vamale controleaza si raspund de aplicarea prevederilor art. 17 referitoare la intrarea si iesirea substantelor si deseurilor periculoase din tara, pe baza reglementarilor autoritatii centrale pentru protectia mediului.

ART. 21 Persoanele fizice si juridice au urmatoarele obligatii in domeniu:

a) sa tina evidenta stricta - cantitate, caracteristici, mijloace de asigurare - a substantelor si deseurilor periculoase, inclusiv recipientii si ambalajele acestora care intra in sfera lor de activitate si sa furnizeze lunar autoritatilor competente pentru protectia mediului datele necesare;

b) sa ceara acordul si/sau autorizatia de mediu si sa aplice reglementarile legale privind substantele si deseurile periculoase;

c) sa asigure, prin sisteme proprii, supravegherea mediului, pe baza prevederilor din autorizatie, pentru identificarea si prevenirea riscurilor, sa tina evidenta rezultatelor si sa anunte iminenta sau producerea unor eliminari neprevazute sau a accidentelor, autoritatilor competente pentru protectia mediului si de aparare impotriva dezastrelor.

ART. 22 Autoritatea centrala pentru protectia mediului elaboreaza, in termen de 90 de zile de la intrarea in vigoare a prezentei legi, reglementarile privind:

a) amplasarea, amenajarea si supravegherea diferitelor tipuri de depozite;

b) colectarea, prelucrarea, tratarea, neutralizarea deseurilor, precum si reciclarea celor refolosibile;

c) transportul deseurilor;

d) refacerea cadrului natural al zonelor deteriorate;

e) instalatiile pentru incinerarea deseurilor industriale, menajere, agricole si altele;

f) instalatiile de epurare a apelor uzate si a namolurilor;

g) folosirea namolurilor, a apelor uzate, a deseurilor industriale, menajere si a celor rezultate din incinerare;

h) procedura de autorizare pentru amplasarea si amenajarea depozitelor, transportul, incinerarea, prelucrarea si utilizarea deseurilor de orice fel;

i) importul, exportul si tranzitul de deseuri si substante periculoase.

ART. 23 Controlul gospodaririi deseurilor de orice fel revine autoritatilor pentru protectia mediului si celorlalte autoritati competente, potrivit legii.

ART. 24 Autoritatile administratiei publice locale, persoanele fizice si juridice, care au in profilul lor activitati supuse reglementarilor cuprinse in art. 22, au urmatoarele obligatii:

a) sa ceara acordul si/sau autorizatia de mediu, conform art. 22 lit. h);

b) sa depoziteze deseurile menajere, industriale, agricole sau altele, numai pe suprafete autorizate in acest scop;

c) sa utilizeze, in cazul incinerarii deseurilor, numai instalatii omologate de catre autoritatile pentru protectia mediului si sanatate;

d) sa amenajeze, conform competentelor atribuite prin lege, depozitele de deseuri;

e) sa respecte conditiile de refacere a cadrului natural in zonele de depozitare prevazute in acordul si/sau autorizatia de mediu si sa garanteze, cu mijloace financiare, pentru aceasta;

f) sa recupereze deseurile refolosibile si sa le valorifice prin unitati specializate;

g) sa foloseasca pe terenurile agricole numai deseurile autorizate de autoritatile competente pentru protectia mediului, sanatate si agricultura;

h) sa depoziteze in mediul subteran deseuri numai in cazul in care detin acordul si/sau autorizatia de mediu.

Sectiunea a 3-a Regimul ingrasamintelor chimice si al pesticidelor

ART. 25 Ingrasamintele chimice, pesticidele si alte produse folosite in profilaxia fitosanitara, sanitar-umana si veterinara se produc numai prin tehnologii si biotehnologii autorizate.

Produsele vor fi insotite la livrare de normele tehnice de utilizare autorizate, in conditiile stabilite prin lege.

ART. 26 Ministerele competente, cu avizul autoritatii centrale pentru protectia mediului, au urmatoarele obligatii:

a) sa reglementeze regimul produselor fitosanitare si al altor pesticide care se utilizeaza in profilaxia sanitar-umana si veterinara;

b) sa organizeze, la nivel teritorial, reteaua de laboratoare pentru analiza si controlul ingrasamintelor chimice si al pesticidelor, precum si ale concentratiilor pesticidelor in sol, recolte, furaje, produse agroalimentare vegetale si animale;

c) sa intocmeasca lista cu ingrasamintele chimice si pesticidele din tara si strainatate, precum si cu limitele maxime admise ale concentratiilor pesticidelor, potrivit standardelor internationale.

Lista ingrasamintelor chimice si a pesticidelor se intocmeste in termen de 30 de zile de la intrarea in vigoare a prezentei legi si se actualizeaza anual.

ART. 27 Autoritatea centrala pentru protectia mediului impreuna cu autoritatile pentru agricultura, silvicultura, sanatate si serviciile descentralizate ale acestora in unitatile administrativ-teritoriale, dupa caz, supravegheaza si controleaza modul de aplicare a reglementarilor privind ingrasamintele chimice si pesticidele.

ART. 28 Persoanele fizice si juridice care produc, comercializeaza si/sau utilizeaza ingrasaminte chimice si pesticide au urmatoarele obligatii:

a) sa ceara acordul si/sau autorizatia de mediu pentru fabricarea acestora;

b) sa livreze, sa manipuleze, sa transporte si sa comercializeze ingrasamintele chimice si pesticidele ambalate cu inscriptii de identificare, avertizare, prescriptii de siguranta si folosire, in conditii in care sa nu provoace contaminarea mijloacelor de transport si a mediului;

c) sa depoziteze ingrasamintele chimice si pesticidele numai ambalate si in locuri protejate;

d) sa nu foloseasca ingrasamintele chimice si pesticidele in zonele sau pe suprafetele unde sunt instituite masuri speciale de protectie;

e) sa se administreze pesticide cu mijloace aviatice numai cu avizul agentiilor pentru protectia mediului, directiilor sanitare si al comisiilor judetene de baza melifera si stuparit pastoral, potrivit reglementarilor in vigoare;

f) sa aplice, in perioada infloririi plantelor a caror polenizare se face prin insecte, numai acele tratamente cu pesticide care sunt selective fata de insectele polenizatoare;

g) sa nu foloseasca momeli periculoase, cu exceptia cazurilor special autorizate.

CAP. 3 Protectia resurselor naturale si conservarea biodiversitatii

ART. 34 Autoritatea centrala pentru protectia mediului, cu consultarea autoritatilor centrale de specialitate care gestioneaza resursele naturale, elaboreaza, pe baza prezentei legi, reglementari tehnice privind masurile de protectie a ecosistemelor, de conservare a biodiversitatii, de gospodarire durabila a resurselor naturale si pentru asigurarea sanatatii umane.

La proiectarea lucrarilor care pot modifica cadrul natural al unei zone este obligatorie procedura de evaluare a impactului asupra acesteia, urmata de avansarea solutiilor tehnice de mentinere a zonelor de habitat natural, de conservarea functiilor ecosistemelor si de ocrotire a organismelor vegetale si animale, inclusiv a celor migratoare, cu respectarea alternativei si a conditiilor impuse prin acordul si/sau autorizatia de mediu, precum si monitorizarea proprie pana la indeplinirea acestora.

Suprafetele terestre si active supuse unui regim de conservare ca habitate naturale sau pentru refacere ecologica sunt gestionate de detinatorii ilegali numai in cazul cand acestia se angajeaza sa aplice masurile de conservare stabilite de autoritatea centrala pentru protectia mediului.

Detinatorii cu orice titlu, care aplica aceste masuri, sunt scutiti de impozit; detinatorii si particulari vor fi compensati, in raport cu valoarea lucrarilor de refacere intreprinse.

Protejarea unor specii si organisme rare amenintate cu disparitia, conservarea biodiversitatii si instituirea de arii protejate, precum si masurile stabilite de autoritatile pentru protectia mediului sunt prioritare in raport cu alte interese.

Autoritatea centrala pentru protectia mediului, cu consultarea Academiei Romane si a Comisiei Nationale UNESCO, stabileste criteriile pentru instituirea ariilor protejate si de conservare a biodiversitatii.

Sectiunea 1 Protectia apelor si a ecosistemelor acvatice

ART. 35 Protectia apelor de suprafata si subterane si a ecosistemelor acvatice are ca obiect mentinerea si ameliorarea calitatii si productivitatii naturale ale acestora, in scopul evitarii unor efecte negative asupra mediului, sanatatii umane si bunurilor materiale.

ART. 36 Autoritatea centrala pentru protectia mediului elaboreaza, in termen de 60 de zile de la intrarea in vigoare a prezentei legi, reglementarile privind:

a) normele tehnice referitoare la protectia apelor si a ecosistemelor acvatice, inclusiv a populatiei umane in cazul poluarilor accidentale si in context transfrontiera;

b) procedura de autorizare pentru exploatarea surselor de apa si a ecosistemelor acvatice, realizarea constructiilor hidrotehnice pentru lucrarile de indiguire si regularizare a cursurilor de apa, de irigatii si de desecare-drenaj;

c) standardele de emisie;

d) standardele de calitate a apelor;

e) cerintele de evacuare, epurare a apelor uzate si limitare a evacuarii de efluenti in ape.

ART. 37 Controlul respectarii reglementarilor de protectie a apelor si a ecosistemelor acvatice este organizat si exercitat de catre autoritatile de mediu, de ape, sanatate si de alte autoritati, potrivit competentelor legale.

ART. 38 Autoritatile pentru protectia mediului, pentru gospodarirea apelor, impreuna cu autoritatile navigatiei, supravegheaza si controleaza respectarea prevederilor si aplica masurile legale privind protectia apelor ca urmare a activitatilor de navigatie, respectand conventiile internationale in domeniu la care Romania este parte.

ART. 39 Persoanele fizice si juridice au urmatoarele obligatii:

a) sa ceara acordul si/sau autorizatia de mediu pentru activitatile prevazute in anexa nr. II la prezenta lege. Sunt exceptate de la autorizare puturile forate la adancimi pana la 50 m pentru satisfacerea cerintelor gospodariilor individuale;

b) sa respecte standardele de emisie si de calitate a apelor, prevederile din acord si autorizatie si sa puna la dispozitia laboratoarelor autorizate, la termenele stabilite, probele de apa pentru analiza;

c) sa nu arunce si sa nu depoziteze pe maluri, in albiile raurilor si in zonele umede, deseuri de orice fel si sa nu introduca in acestea explozibile, tensiune electrica, narcotice sau alte substante periculoase;

d) sa nu spele in apele naturale autovehicule, utilaje si ambalaje care au in continut uleiuri, combustibili lichizi, lubrifianti, substante periculoase sau pesticide;

e) sa execute toate lucrarile de refacere a resurselor naturale, de asigurare a migrarii faunei acvatice si de ameliorare a calitatii apei, prevazute cu termen in acordul si autorizatia de mediu si sa monitorizeze zona de impact;

f) sa se doteze, in cazul detinerii de nave, platforme plutitoare sau foraje marine, cu instalatii de stocare sau tratare a deseurilor, instalatii de epurare a apelor uzate si racorduri de descarcare a acestora in instalatii de mai sau plutitoare;

g) sa amenajeze porturile cu instalatii de colectare, prelucrare, reciclare sau neutralizare a deseurilor petroliere, menajere sau de alta natura, stocate pe navele fluviale si maritime, si sa constituie echipe de interventie in caz de poluare accidentala a apelor si a zonelor de coasta;

h) sa nu evacueze ape uzate de pe nave sau platforme plutitoare direct in apele naturale si sa nu arunce de pe acestea nici un fel de deseuri.

Sectiunea a 3-a Protectia solului, a subsolului si a ecosistemelor terestre

ART. 47 Protectia solului, a subsolului si a ecosistemelor terestre, prin masuri adecvate de gospodarire, conservare, organizare si amenajare a teritoriului este obligatorie pentru toti detinatorii, indiferent cu ce titlu.

ART. 48 Autoritatea centrala pentru protectia mediului, cu consultarea ministerelor competente, stabileste:

a) sistemul de monitorizare a calitatii solului in scopul cunoasterii starii actuale si a tendintelor de evolutie a acesteia;

b) reglementarile privind protectia calitatii solului, subsolului, a ecosistemelor terestre si conservarea biodiversitatii;

c) procedura de autorizare privind probleme de protectie a mediului, cuprinse in planurile de amenajare a teritoriului, amenajarea torentilor pentru intocmirea amenajamentelor silvice, combaterea eroziunii solurilor, foraje de studii si prospectiuni geologice si hidrogeologice, precum si pentru activitati miniere de extractie;

d) reglementari privind refacerea cadrului natural in zonele in care solul, subsolul si ecosistemele terestre au fost afectate de fenomene naturale sau de activitati cu impact negativ asupra mediului.

ART. 49 Autoritatile centrale pentru agricultura si silvicultura au urmatoarele obligatii:

a) sa elaboreze reglementari privind sistemele din agricultura, tehnologiile de cultura a plantelor si de crestere a animalelor, regenerarea padurilor, recoltarea, colectarea si transportul lemnului si standardele de calitate a solurilor, in scopul mentinerii si ameliorarii acestora, eliminarii consecintelor negative asupra ecosistemelor terestre si acvatice si asigurarii conservarii functiilor specifice, biodiversitatii si habitatelor naturale si sa le comunice autoritatii centrale pentru protectia mediului;

b) sa tina evidenta terenurilor devenite improprii pentru productia agricola si sa ofere, la solicitarea detinatorilor, asistenta tehnica de specialitate pentru ameliorarea sau schimbarea folosintei;

c) sa indrume si sa exercite controlul tehnic de specialitate pentru lucrarile de imbunatatiri funciare si agropedo-ameliorative;

d) sa indrume si sa ofere asistenta tehnica, la cererea cultivatorilor de terenuri, privind cele mai adecvate tehnici si tehnologii de gospodarire si ameliorare a solurilor.

ART. 50 Controlul asupra respectarii reglementarilor legale privind protectia si conservarea, ameliorarea si folosirea judicioasa a solurilor, a subsolului si a ecosistemelor terestre se organizeaza si se exercita de autoritatile pentru protectia mediului, precum si, dupa caz, de alte autoritati ale administratiei publice competente, potrivit dispozitiilor legale.

ART. 51 Detinatorii de terenuri cu orice titlu, in scopul asigurarii protectiei calitatii solurilor, au urmatoarele obligatii:

a) sa previna, pe baza reglementarilor in domeniu, deteriorarea calitatii solurilor;

b) sa asigure la amplasarea, proiectarea, construirea si punerea in functiune a obiectivelor de orice fel, ca si la schimbarea destinatiei terenurilor, conditiile prevazute in acord si in autorizatia de mediu;

c) sa nu arda miristile, stuful, tufarisurile sau vegetatia ierboasa fara autorizatie din partea autoritatii competente pentru protectia mediului.

ART. 52 Detinatorii, cu orice titlu, ai padurilor, vegetatiei forestiere din afara fondului forestier si pajistilor au urmatoarele obligatii:

a) sa mentina suprafata impadurita a vegetatiei forestiere din afara fondului forestier, inclusiv a jnepenisurilor, tufisurilor si pajistilor existente, fiind interzisa reducerea acestora, cu exceptia cazurilor prevazute de lege;

b) sa exploateze masa lemnoasa numai in limita posibilitatii padurilor, stabilita de amenajamentele silvice si aprobata prin lege;

c) sa asigure respectarea regulilor silvice de exploatare si transport tehnologic al lemnului, stabilite conform legii, in scopul mentinerii biodiversitatii padurilor si a echilibrului ecologic;

d) sa respecte regimul silvic pentru impadurirea suprafetelor exploatate, stabilit de autoritatea centrala pentru silvicultura, in acord cu conditiile de utilizare durabila a padurilor, prevazute de autoritatea centrala pentru protectia mediului;

e) sa asigure aplicarea masurilor speciale de conservare pentru padurile cu functii deosebite de protectie, situate pe terenuri cu pante foarte mari, cu procese de alunecare si eroziune, pe grohotisuri, stancarii, la limita superioara de altitudine a vegetatiei forestiere, precum si pentru alte asemenea paduri;

f) sa respecte regimul silvic stabilit pentru conservarea vegetatiei lemnoase de pe pasunile impadurite care indeplinesc functii de protectie a solului si a resurselor de apa;

g) sa asigure exploatarea rationala, organizarea si amenajarea pajistilor, in functie de capacitatea de refacere a acestora;

h) sa exploateze resursele padurii, fondul cinegetic si piscicol, in limitele potentialului de regenerare, potrivit prevederilor legale;

i) sa sesizeze autoritatile pentru protectia mediului despre accidente sau activitati care afecteaza ecosistemele forestiere sau alte asemenea ecosisteme terestre.

ART. 53 Persoanele fizice sau juridice, care prospecteaza sau exploateaza resursele subsolului, au urmatoarele obligatii:

a) sa ceara acord si/sau autorizatie de mediu potrivit legii si sa respecte prevederile acestora;

b) sa refaca terenurile afectate, aducandu-le la parametrii productivi si ecologici naturali sau la un nou ecosistem functional, in conformitate cu prevederile si termenele din acord si/sau autorizatie, garantand mijloace financiare pentru aceasta si monitorizand zona;

c) sa anunte autoritatile pentru protectia mediului sau pe cele competente, potrivit legii, despre orice situatii accidentale care pun in pericol ecosistemul terestru si sa actioneze pentru refacerea acestuia.

Sectiunea a 4-a Regimul ariilor protejate si al monumentelor naturii

ART. 54 Pentru conservarea unor habitate naturale, a biodiversitatii care defineste cadrul biogeografic al tarii, precum si a structurilor si formatiunilor naturale cu valoare ecologica, stiintifica si peisagistica, se mentine si se dezvolta reteaua nationala de arii protejate si monumente ale naturii.

Ariile protejate si monumentele naturii se declara prin acte sau reglementari cu caracter normativ, inclusiv prin amenajamentele silvice; cele declarate pana la data intrarii in vigoare a prezentei legi isi pastreaza aceasta calitate.

Ariile protejate sunt evidentiate in planurile de urbanism si de amenajare a teritoriului, aprobate conform legii.

ART. 55 Autoritatea centrala pentru protectia mediului:

a) la propunerea Academiei Romane, declara noi zone pentru extinderea retelei nationale de arii protejate si monumente ale naturii si le incadreaza pe categorii;

b) organizeaza reteaua de supraveghere, de paza a ariilor protejate si a monumentelor naturii si stabileste regimul lor de administrare si de abordare turistica;

c) controleaza modul de aplicare a reglementarilor de catre cei ce administreaza ariile protejate si monumentele naturii;

d) elaboreaza, editeaza, tine la zi si difuzeaza "Catalogul ariilor protejate si al monumentelor naturii", precum si "Cartea rosie a speciilor de plante si animale" din Romania.

ART. 56 Autoritatile administratiei publice locale asigura informarea agentilor economici, a populatiei si a turistilor cu privire la existenta in zona a ariilor protejate si a monumentelor naturii, la semnificatia lor, la regulile si restrictiile stabilite, precum si la sanctiunile aplicabile pentru nerespectarea statutului acestora.

ART. 57 Autoritatile administratiei publice locale, la solicitarea agentiilor pentru protectia mediului, a altor organizatii interesate, persoane fizice sau juridice, pe baza documentatiei avizate de catre Academia Romana, pot sa puna sub ocrotire provizorie, in vederea declararii, arii protejate sau monumente ale naturii sau anumite obiective care justifica aceasta.

ART. 58 Detinatorii de suprafete terestre sau acvatice limitrofe ariilor protejate, monumentelor naturii sau pe ale caror terenuri s-au identificat elemente susceptibile de a fi ocrotite sunt obligati sa respecte statutul acestora pentru a asigura transmiterea lor generatiilor viitoare.

ART. 59 Culegerea si comercializarea plantelor, capturarea prin orice mijloace, detinerea si comercializarea animalelor declarate monumente ale naturii, precum si dislocarea, detinerea si comercializarea unor piese mineralogice, speologice si paleontologice, provenite din locuri declarate monumente ale naturii, sunt interzise.

Introducerea pe teritoriul tarii, cu exceptia cazurilor prevazute de lege, de culturi de microorganisme, plante si animale vii, fara acordul eliberat de autoritatea centrala pentru protectia mediului, cu consultarea Academiei Romane, este interzisa.

Sectiunea a 5-a Protectia asezarilor umane

ART. 60 In procesul de dezvoltare social-economica, al planurilor de urbanism si amenajare a teritoriului si a localitatilor este obligatorie respectarea principiilor ecologice, pentru asigurarea unui mediu de viata sanatos. In acest scop, consiliile locale, precum si, dupa caz, persoanele fizice si juridice, raspund pentru:

a) imbunatatirea microclimatului urban, prin amenajarea si intretinerea izvoarelor si a luciilor de apa din interiorul localitatilor si din zonele limitrofe acestora, infrumusetarea si protectia peisajului si mentinerea curateniei stradale;

b) amplasarea obiectivelor industriale, a cailor si mijloacelor de transport, a retelelor de canalizare, a statiilor de epurare, a depozitelor de deseuri menajere, stradale si industriale si a altor obiective si activitati, fara a se prejudicia salubritatea, ambientul, spatiile de odihna, tratament si recreere, starea de sanatate si de confort a populatiei;

c) respectarea regimului de protectie speciala a localitatilor balneoclimaterice, a zonelor de interes turistic si de agrement, a monumentelor istorice, a ariilor protejate si a monumentelor naturii. Este interzisa amplasarea de obiective si desfasurarea unor activitati cu efecte daunatoare in perimetrul si in zonele de protectie a acestora;

d) adoptarea elementelor arhitecturale adecvate, optimizarea densitatii de locuire, concomitent cu mentinerea, intretinerea si dezvoltarea spatiilor verzi, a parcurilor, a aliniamentelor de arbori si a perdelelor de protectie stradala, a amenajamentelor peisagistice cu functie ecologica, estetica si recreativa;

e) reglementarea, inclusiv prin interzicerea, temporara sau permanenta, a accesului anumitor tipuri de autovehicule sau a desfasurarii unor activitati generatoare de disconfort pentru populatie in anumite zone ale localitatilor cu predominanta spatiilor de locuit, zone destinate tratamentului, odihnei, recreerii si agrementului;

f) adoptarea de masuri obligatorii, pentru toate persoanele fizice si juridice, cu privire la intretinerea si infrumusetarea cladirilor, a curtilor si imprejurimilor acestora, a spatiilor verzi din curti si dintre cladiri, a arborilor si arbustilor decorativi;

g) initierea pe plan local a unor proiecte de amenajare a grupurilor igienico-sanitare si de intretinere si dezvoltare a canalizarii stradale.

ART. 61 Autoritatile pentru protectia mediului precizeaza, la eliberarea acordului de mediu pentru planurile de urbanism si amenajarea teritorului, masurile de mentinere si ameliorare a fondului peisagistic natural si antropic al fiecarei zone si localitati, zonele deteriorate si conditiile de refacere peisagistica si ecologica a acestora si de dezvoltare a spatiilor verzi si controleaza realizarea acestora.

ART. 62 Autoritatile administratiei publice locale, persoanele fizice si juridice care administreaza domeniul public au obligatia sa asigure realizarea masurilor si a conditiilor prevazute la art. 61.

Schimbarea destinatiei terenurilor amenajate ca spatii verzi prevazute in planurile urbanistice se face potrivit legii.

ART. 63 Autoritatile pentru protectia mediului si consiliile locale vor initia actiuni de informare si participare, prin dezbatere publica privind programele de dezvoltare urbanistica si gospodarie comunala, asupra importantei masurilor destinate protectiei mediului si asezarilor umane.

CAP. 4 Atributii si raspunderi

Sectiunea 1 Atributii si raspunderi ale autoritatilor pentru protectia mediului

ART. 64 Autoritatea centrala pentru protectia mediului are urmatoarele atributii si raspunderi:

a) elaboreaza si promoveaza strategia nationala de mediu pentru dezvoltarea durabila in termen de un an de la intrarea in vigoare a prezentei legi;

b) elaboreaza recomandarile pentru strategiile sectoriale si politica de mediu, stabilind termene in concordanta cu etapele parcurse in tranzitia catre economia de piata, precum si planificarea de mediu corelata cu cea de amenajare a teritoriului si de urbanism, restaurarea si reconstructia ecologica, in scopul asigurarii strategiei nationale de mediu;

c) creeaza cadrul organizatoric care sa permita accesul la informatii si participarea la deciziile privind mediul - politici, reglementari, proceduri de autorizare, planuri de dezvoltare a teritoriului si urbanism - pentru celelalte autoritati ale administratiei publice centrale si locale, a organizatiilor neguvernamentale si populatiei;

d) initiaza proiecte de legi, norme tehnice, reglementari, proceduri si directive in concordanta cu standardele internationale; avizeaza normele si alte reglementari elaborate de alte ministere si departamente privitoare la activitati cu impact negativ asupra mediului sau de catre organizatii de protectia mediului si controleaza aplicarea acestora. Proiectele de legi speciale, mentionate la cap. VI, vor fi initiate in termen de pana la 2 ani, iar reglementarile in termen de pana la un an de la intrarea in vigoare a prezentei legi, cu exceptia cazurilor cand este altfel prevazut in prezenta lege;

e) organizeaza sistemul national de monitorizare integrata de fond si de impact, pentru toti factorii de mediu si sistemul de inspectie privind mediul, in termen de un an de la intrarea in vigoare a prezentei legi;

f) creeaza cadrul institutional-administrativ, pentru identificarea si promovarea programelor de cercetare, pentru formarea si instruirea unui personal calificat pentru supraveghere, analiza, evaluare si control al mediului si atesta acest personal;

g) numeste comisii de experti, cand este cazul, pentru revizuirea bilantului de mediu; autorizeaza laboratoarele proprii pentru controlul calitatii mediului, al substantelor si deseurilor periculoase, al pesticidelor si indica tipurile de analize cerute si laboratoarele de referinta;

h) elaboreaza si implementeaza programe; elaboreaza materiale educative privind importanta protectiei mediului;

i) urmareste aplicarea programului si a masurilor pentru respectarea conventiilor internationale la care Romania este parte pe linie de mediu;

j) urmareste si analizeaza aplicarea prezentei legi si intocmeste anual rapoarte privind starea mediului, pe care le prezinta Guvernului; rapoartele se publica;

k) colaboreaza cu organizatii si autoritati similare din alte tari si reprezinta Guvernul in relatiile internationale pe linie de protectia mediului;

l) propune Guvernului reduceri sau scutiri de taxe, impozite, precum si alte facilitati fiscale pentru titularii activitatilor care inlocuiesc substantele periculoase in procesul de fabricatie sau investesc in procesele tehnologice si produse care reduc impactul sau riscul de impact negativ asupra mediului, ca si pentru cei care realizeaza masurile speciale de protectie, conservare si reconstructie ecologica, stabilite de autoritatea centrala pentru protectia mediului;

m) aplica sanctiuni titularilor activitatilor pentru neconformare;

n) publica directive si indruma celelalte ministere si departamente, agentii economici, persoanele fizice si juridice, in scopul diminuarii efectelor negative ale activitatilor economice asupra mediului si incurajarii tehnicilor si tehnologiilor adecvate pentru mediu;

o) pune la dispozitia celor interesati datele centralizate privind starea de mediu, programele si politica centrala de protectie a mediului;

p) se consulta periodic cu reprezentantii organizatiilor neguvernamentale si cu alti reprezentanti ai societatii civile pentru stabilirea strategiei generale de mediu si luarea deciziilor in cazuri care pot afecta mediul;

r) pregateste, in colaborare cu Ministerul Finantelor, aplicarea de noi instrumente financiare care favorizeaza protectia si imbunatatirea calitatii factorilor de mediu, in conformitate cu cele aplicate pe plan international;

s) organizeaza, in termen de 2 ani de la promulgarea prezentei legi, corpul de control ecologic;

t) in situatii speciale, constatate pe baza datelor obtinute din supravegherea mediului, autoritatea centrala de mediu are imputernicirea de a declara, cu informarea Guvernului, zone de risc inalt de poluare in anumite regiuni ale tarii si obligatia de a elabora, impreuna cu alte institutii centrale si autoritatile locale, programe speciale pentru inlaturarea riscului survenit in aceste zone. Dupa eliminarea factorilor de risc inalt de poluare, pe baza noilor date rezultate din supravegherea evolutiei starii mediului, zona respectiva este declarata reintrata in normalitate.

ART. 65 Agentiile pentru protectia mediului indeplinesc la nivel teritorial atributiile si raspunderile autoritatii centrale pentru protectia mediului careia i se subordoneaza, potrivit art. 64 lit. b), c), d), h), i), j), m), o), p), r) si t) si fac raport cu privire la activitatile desfasurate pe perioada anului financiar si a aplicarii programelor de mediu, pe care il publica in presa locala.

ART. 66 Pentru exercitarea functiilor sale, autoritatea centrala pentru protectia mediului:

a) solicita informatiile necesare ministerelor, autoritatilor administratiei publice locale, persoanelor fizice si juridice, cu referire la prevederile art. 64 lit. a), b), d), e), f), h), i), j), l), p), r) si t);

b) numeste pe inspectorii sefi si acrediteaza inspectorii la nivel teritorial.

ART. 67 Inspectorii, numiti de autoritatea centrala pentru protectia mediului pentru a-si exercita atributiile, pot intra, in conditiile legii, cu autorizatia autoritatilor de mediu, oricand si in orice incinta unde se desfasoara o activitate generatoare de impact negativ asupra mediului.

Persoana fizica sau juridica prejudiciata, ca urmare a exercitarii atributiilor de inspectie, poate depune plangere la instanta judecatoreasca competenta, in termen de 30 de zile de la data constatarii acesteia.

Cuantumul compensatiei pentru eventualele daune produse se stabileste prin acordul partilor, iar in caz de nintelegeri, de catre instanta competenta.

Sectiunea a 2-a Atributii si raspunderi ale altor autoritati centrale si locale

ART. 68 Autoritatile administratiei publice centrale si locale sunt obligate sa comunice autoritatii centrale pentru protectia mediului, respectiv agentiilor teritoriale, toate informatiile solicitate conform art. 66 lit. a) si sa aplice prevederile prezentei legi.

ART. 69 Autoritatile administratiei publice centrale au urmatoarele obligatii:

a) sa asigure in structura lor organizatorica compartimente cu atributii in protectia mediului, incadrate cu personal de specialitate;

b) sa dezvolte, cu sprijinul autoritatii centrale pentru protectia mediului, programe de restructurare in acord cu strategia nationala pentru mediu si politicile de mediu si sa asiste pe agentii economici din subordine la implementarea programelor pentru conformare;

c) sa elaboreze normele si reglementarile specifice domeniului de activitate pe linia protectiei mediului si sa le inainteze pentru avizare autoritatii centrale pentru protectia mediului;

d) sa semnaleze masura in care unele prevederi pot impiedica vreo autoritate sa actioneze eficient pentru protectia mediului si, totodata, sa arate progresul facut prin aplicarea prezentei legi.

ART. 70 Ministerul Sanatatii are urmatoarele atributii si raspunderi:

a) supravegheaza evolutia starii de sanatate a populatiei in raport cu calitatea mediului;

b) controleaza calitatea apei si a produselor alimentare;

c) elaboreaza, in colaborare cu autoritatea centrala pentru protectia mediului, norme de igiena a mediului si controleaza respectarea acestora;

d) raporteaza periodic despre influenta mediului asupra sanatatii populatiei si colaboreaza cu autoritatea centrala pentru protectia mediului in stabilirea si aplicarea masurilor privind ameliorarea calitatii vietii.

Rapoartele se publica anual;

e) colaboreaza cu celelalte ministere cu retea sanitara proprie in vederea cunoasterii exacte a starii de sanatate a populatiei si de protectie a mediului din domeniile lor de activitate.

ART. 71 Ministerul Apararii Nationale are urmatoarele atributii:

a) elaboreaza norme si instructiuni specifice, in concordanta cu legislatia interna si cu respectarea principiilor ecologice ale protectiei mediului, pentru domeniile sale de activitate;

b) supravegheaza respectarea de catre personalul Ministerului Apararii Nationale a normelor de protectia mediului pentru activitatile din zonele militare;

c) controleaza actiunile si aplica sanctiuni pentru incalcarea de catre personalul Ministerului Apararii Nationale a legislatiei de protectia mediului in domeniul militar.

ART. 72 Ministerul Invatamantului asigura adaptarea planurilor si programelor de invatamant, la toate nivelurile, in scopul insusirii notiunilor si principiilor de ecologie si de protectia mediului, pentru constientizarea, instruirea si formarea in acest domeniu.

ART. 73 Ministerul Cercetarii si Tehnologiei promoveaza tematici de studii si programe de cercetare care raspund prioritatilor stabilite de autoritatea centrala pentru protectia mediului in acest domeniu.

ART. 74 Ministerul Transporturilor si Ministerul de Interne asigura, pe baza normelor avizate de autoritatea centrala pentru protectia mediului, controlul:

a) gazelor de esapament;

b) intensitatii zgomotelor si vibratiilor produse de autovehicule;

c) transportului de materiale.

ART. 75 Ministerul Turismului si Ministerul Tineretului si Sportului elaboreaza programe educationale in scopul formarii unui comportament responsabil fata de mediu si incurajeaza aplicarea principiilor ecoturismului.

ART. 76 Autoritatile administratiei publice locale au urmatoarele atributii si raspunderi:

a) supravegheaza aplicarea prevederilor din planurile de urbanism si amenajarea teritoriului, in acord cu planificarea de mediu;

b) supravegheaza pe agentii economici din subordine pentru prevenirea eliminarii accidentale de poluanti sau depozitarii necontrolate de deseuri si dezvolta sisteme de colectare a deseurilor refolosibile;

c) adopta programe pentru dezvoltarea retelelor de canalizare, de colectare a apelor pluviale, de aprovizionare cu apa potabila, pentru spatii de epurare a apelor uzate ale localitatilor, precum si pentru transportul in comun;

d) asigura servicii cu specialisti in ecologia urbana si protectia mediului si colaboreaza in acest scop cu autoritatile competente pentru protectia mediului;

e) promoveaza o atitudine corespunzatoare a comunitatilor in legatura cu importanta protectiei mediului.

ART. 77 Autoritatile vamale indeplinesc atributiile ce le revin prin prezenta lege.

ART. 78 Politia si Garda financiara sunt obligate sa acorde sprijin, la cerere, reprezentantilor autoritatilor pentru protectia mediului in exercitarea atributiilor lor.

Sectiunea a 3-a Obligatiile persoanelor fizice si juridice

ART. 79 Protectia mediului constituie o obligatie a tuturor persoanelor fizice si juridice, in care scop:

a) solicita autoritatilor pentru protectia mediului acord si/sau autorizatie de mediu, dupa caz, potrivit prezentei legi;

b) asista persoanele imputernicite cu inspectia, punandu-le la dispozitie evidenta masuratorilor proprii, toate documentele relevante si le faciliteaza controlul activitatilor si prelevarea de probe;

c) se supun ordinului de incetare temporara sau definitiva a activitatii;

d) suporta costul pentru repararea prejudiciului si inlatura urmarile produse de acesta, restabilind conditiile anterioare producerii prejudiciului;

e) asigura sisteme proprii de supraveghere a instalatiilor si proceselor tehnologice si pentru analiza si controlul poluantilor pe raza de incidenta a activitatilor desfasurate si evidenta rezultatelor, in scopul prevenirii si evitarii riscurilor tehnologice si eliberarilor accidentale de poluanti in mediu si raporteaza lunar rezultatele supravegherii mediului autoritatii competente pentru protectia mediului;

f) informeaza autoritatile competente si populatia in caz de eliminari accidentale de poluanti in mediu sau de accident major;

g) restructureaza, pentru activitatile existente, si propun, la solicitarea autorizatiei, programe pentru conformare, in termen de 6 luni de la intrarea in vigoare a prezentei legi;

h) adopta solutii adecvate pentru mediu la propunerea proiectelor sau activitatilor noi, precum si pentru modificarea celor existente;

i) nu degradeaza mediul natural sau amenajat prin depozitari necontrolate de deseuri de orice fel.

ART. 80 Raspunderea pentru prejudiciu are caracter obiectiv, independent de culpa. In cazul pluralitatii autorilor, raspunderea este solidara.

In cazul activitatilor generatoare de risc major, asigurarea pentru daune este obligatorie.

CAP. 6 Dispozitii tranzitorii si finale

ART. 87 In sensul prezentei legi autoritatea centrala de protectia mediului este Ministerul Apelor, Padurilor si Protectiei Mediului.

ART. 88 In scopul aplicarii eficiente a masurilor de protectia mediului, se vor reglementa prin legi speciale, revizuite sau noi, care sa dezvolte dispozitiile generale din prezenta lege, domeniile:

a) regimul substantelor si al deseurilor periculoase;

b) gospodarirea deseurilor menajere, industriale si agricole;

c) regimul pesticidelor;

d) regimul privind asigurarea radioprotectiei;

e) desfasurarea activitatilor nucleare si asigurarea securitatii surselor de radiatii, inclusiv raspunderea civila pentru daune nucleare;

f) gospodarirea apelor si a ecosistemelor acvatice;
g) gospodarirea lucrarilor de imbunatatiri funciare;
h) protectia Litoralului si a zonelor costiere;
i) piscicultura si pescuitul;
j) protectia atmosferei;
k) gospodarirea si conservarea pajistilor;
l) gospodarirea fondului forestier;
m) protectia fondului cinegetic si vanatoarea;
n) ocrotirea albinelor si protectia florei melifere;
o) gospodarirea obiectivelor de interes speologic, geologic si paleontologic;
p) ariile protejate si monumentele naturii;
r) raspunderea pentru prejudiciile aduse mediului.

ART. 89 La data intrarii in vigoare a prezentei legi se abroga Legea nr. 9/1973 privind protectia mediului inconjurator, publicata in Buletinul Oficial nr. 91 din 23 iunie 1973, precum si orice alte dispozitii contrare prezentei legi.

ANEXA 1 — INTELESUL unor termeni in sensul prezentei legi

- acord de mediu - actul tehnico-juridic prin care sunt stabilite conditiile de realizare a unui proiect sau a unei activitati din punct de vedere al impactului asupra mediului;
- arie protejata - o zona delimitata geografic, cu elemente naturale rare sau in procent ridicat, desemnata sau reglementata si gospodarita in sensul atingerii unor obiective specifice de conservare; cuprinde parcuri nationale, rezervatii naturale, rezervatii ale biosferei, monumente ale naturii si altele;
- atmosfera - masa de aer care inconjoara suprafata terestra, incluzand si stratul de ozon;
- autorizatie de mediu - actul tehnico-juridic prin care sunt stabilite conditiile si parametrii de functionare, pentru activitatile existente si pentru cele noi, pe baza acordului de mediu;
- autorizatie pentru activitatea nucleara - act tehnico-juridic prin care autoritatea competenta de reglementare autorizeaza pe titularul activitatii sa amplaseze, sa proiecteze, sa achizitioneze, sa fabrice, sa produca, sa construiasca, sa transporte, sa importe, sa exporte, sa primeasca, sa localizeze, sa puna in functiune, sa posede, sa foloseasca, sa opereze, sa transfere, sa dezafecteze si sa dispuna de orice sursa de radiatii ionizante, instalatii nucleare sau amenajari pentru gospodarirea deseurilor radioactive;
- bilant de mediu - procedura de a obtine informatii asupra cauzelor si consecintelor efectelor negative cumulate anterioare si anticipate, care face parte din actiunea de evaluare a impactului asupra mediului;
- biodiversitate - diversitatea dintre organismele vii provenite din ecosistemele acvatice si terestre, precum si dintre complexele ecologice din care acestea fac parte; cuprinde diversitatea din interiorul speciilor, dintre specii si intre diversitatea din interiorul speciilor, dintre specii si intre ecosisteme;
- biotehnologie - aplicatie tehnologica in care se utilizeaza sisteme biologice, organisme vii, componentele sau derivatele acestora, pentru realizarea sau modificarea de produse sau procedee cu folosinta specifica;
- deteriorarea mediului - alterarea caracteristicilor fizico-chimice si structurale ale componentelor naturale ale mediului, reducerea diversitatii si productivitatii biologice a ecosistemelor naturale si antropizate, afectarea echilibrului ecologic si a calitatii vietii cauzate, in principal, de poluarea apei, atmosferei si solului, supraexploatarea resurselor, gospodarirea si valorificarea lor deficitara, ca si prin amenajarea necorespunzatoare a teritoriului;
- deseuri - substante rezultate in urma unor procese biologice sau tehnologice care nu mai pot fi folosite ca atare, dintre care unele sunt refolosibile;
- deseuri periculoase - deseuri toxice, inflamabile, explozive, infectioase, corosive, radioactive sau altele, care, introduse sau mentinute in mediu, pot dauna acestuia, plantelor, animalelor sau omului;
- dezvoltare durabila - dezvoltarea care corespunde necesitatilor prezentului, fara a compromite posibilitatea generatiilor viitoare de a le satisface pe ale lor;
- echilibru ecologic - ansamblul starilor si interrelatiilor dintre elementele componente ale unui sistem ecologic, care asigura mentinerea structurii, functionarea si dinamica armonioasa a acestuia;
- ecosistem - complex dinamic de comunitati de plante, animale si microorganisme si mediul lor lipsit de viata, care interactioneaza intr-o unitate functionala;
- ecoturism - practicarea unui turism cu respectarea regulilor de protectie a mediului;
- efluent - orice forma de deversare in mediu, emisie punctuala sau difuza, inclusiv prin scurgere, jeturi, injectie, inoculare, depozitare, vidanjare sau vaporizare;
- emisii - poluanti evacuati in mediu, inclusiv zgomote, vibratii, radiatii electromagnetice si ionizante, care se manifesta si se masoara la locul de plecare din sursa;
- evaluarea impactului asupra mediului - cuantificarea efectelor activitatii umane si a proceselor naturale asupra mediului, a sanatatii si securitatii omului, precum si a bunurilor de orice fel;

- habitat - locul sau tipul de loc in care un organism sau o populatie exista in mod natural;
- mediu - ansamblul de conditii si elemente naturale ale Terrei: aerul, apa, solul si subsolul, toate straturile atmosferice, toate materiile organice si anorganice, precum si fiintele vii, sistemele naturale in interactiune cuprinzand elementele enumerate anterior, inclusiv valorile materiale si spirituale;
- monitorizarea mediului - sistem de supraveghere, prognoza, avertizare si interventie, care are in vedere evaluarea sistematica a dinamicii caracteristicilor calitative ale factorilor de mediu, in scopul cunoasterii starii de calitate si semnificatiei ecologice a acestora, evolutiei si implicatiilor sociale ale schimbarilor produse, urmate de masuri care se impun;
- monument al naturii - specii de plante si animale rare sau periclitate, arbori izolati, formatiuni si structuri geologice de interes stiintific sau peisagistic;
- poluant - orice substanta solida, lichida, sub forma gazoasa sau de vapori sau forma de energie (radiatie electromagnetica, ionizanta, termica, fonica sau vibratii) care, introdusa in mediu, modifica echilibrul constituentilor acestuia si al organismelor vii si aduce daune bunurilor materiale;
- prejudiciu - efect cuantificabil in cost al daunelor asupra sanatatii oamenilor, bunurilor sau mediului provocat de poluanti, activitati daunatoare sau dezastre;
- program pentru conformare - plan de masuri cuprinzand etape care trebuie parcurse in intervale de timp precizate prin prevederile autorizatiei de mediu, de catre autoritatea competenta, in scopul respectarii reglementarilor privind protectia mediului;
- resurse naturale - totalitatea elementelor naturale ale mediului ce pot fi folosite in activitatea umana: resurse neregenerabile - minerale si combustibili fosili -, regenerabile - apa, aer, sol, flora, fauna salbatica - si permanente - energie solara, eoliana, geotermala si a valurilor;
- risc ecologic potential - probabilitatea producerii unor efecte negative asupra mediului, care pot fi prevenite pe baza unui studiu de evaluare;
- substante periculoase - orice substanta sau produs care, folosit in cantitati, concentratii sau conditii aparent nepericuloase, prezinta risc semnificativ pentru om, mediu sau bunurile materiale; pot fi explozive, oxidante, inflamabile, toxice, nocive, corosive, iritante, mutagene, radioactive;
- sursa de radiatii ionizante - entitate fizica, naturala, fabricata sau utilizata ca element al unei activitati care poate genera expuneri la radiatii, prin emitere de radiatii ionizante sau eliberare de substante radioactive;
- titularul proiectului sau al activitatii - persoana fizica sau juridica care propune, detine si/sau gospodareste o activitate economica sau sociala;
- utilizare durabila - folosirea resurselor regenerabile intr-un mod si o rata care sa nu conduca la declinul pe termen lung al acestora, mentinand potentialul lor in acord cu necesitatile si aspiratiile generatiilor prezente si viitoare;
- zona umeda - zona cu exces de umiditate care include mlastini, regiuni inundabile, limane, estuare si lagune.

ANEXA 2 — LISTA activitatilor care sunt supuse procedurii de evaluare a impactului asupra mediului pentru eliberarea acordului si/sau autorizatiei de mediu

1. Transporturi

1.1. Trafic rutier

a) autostrazi;
b) sosele cu flux intens;
c) alte drumuri principale; toate drumurile din ariile protejate;
d) parcuri pentru stationare (terenuri sau cladiri) pentru mai mult de 300 de masini;
e) linii noi de transport in comun.

1.2. Trafic feroviar

a) noi linii de cale ferata;
b) alte instalatii feroviare, inclusiv dublarea sau extinderea liniilor existente.

1.3. Navigatia pe ape

a) instalatii portuare pentru navele companiilor publice de navigatie;
b) porturi industriale cu instalatii fixe de incarcare si descarcare;
c) porturi de agrement cu mai mult de 100 de locuri de acostare (amarare);
d) cai navigabile.

1.4. Navigatie aeriana

a) aeroporturi;
b) aerodromuri, cu exceptia helioporturilor;
c) helioporturi in ariile protejate.

2. Energie

2.1. Productie de energie

a) instalatii destinate producerii de energie nucleara (centrale nuclearoelectrice), instalatii in care are loc o reactie nucleara autointretinuta (reactori de cercetare), instalatii destinate extractiei si productiei de combustibili nucleari si alte instalatii generatoare de radiatii ionizante;

b) instalatii termice destinate productiei de energie cu putere mai mare de 10 MW;

c) centrale hidroelectrice cu putere mai mare de 1 MW;

d) instalatii geotermice, inclusiv cele care exploateaza caldura apelor subterane;

e) uzine de gaz, cocserii, instalatii de lichefiere a carbunelui;

f) prospectarea, explorarea si exploatarea petrolului, gazului natural sau carbunelui si a altor resurse minerale, inclusiv a celor din mare;

2.2. Transport si stocare de energie

a) instalatii de transport prin conducte al combustibililor sau carburantilor lichizi sau gazosi;

b) liniile aeriene si cabluri de inalta tensiune ingropate, dimensionate pentru 220 kV sau mai mult;

c) rezervoarele destinate stocarilor de gaz, de combustibili sau de carburanti;

d) depozite de carbune si de alte resurse minerale;

e) construirea mijloacelor de transport pentru hidrocarburi, substante si deseuri periculoase.

3. Constructii hidrotehnice

a) lucrari de regularizare a nivelului sau a scurgerii apelor din lacurile naturale;

b) amenajari hidrotehnice ca: indiguiri, corectii, instalatii pentru retinerea aluviunilor sau pentru protectia contra inundatiilor;

c) descarcari de material sedimentar in lacuri;

d) exploatarea de pietris, nisip, namol terapeutic sau de alte materiale din lacuri, cursuri de apa sau din panzele de apa subterana (cu exceptia extragerilor punctuale motivate de prevenirea inundatiilor);

e) lucrari de captare a apelor subterane si de suprafata;

f) lucrari de amenajare a zonei de coasta si de exploatare a resurselor naturale aferente;

g) puturi de alimentare cu apa, mai adanci de 50 m.

4. Eliminarea deseurilor si a ambalajelor

a) depozite destinate stocarii temporare sau definitive a deseurilor periculoase si radioactive;

b) instalatii de prelucrare si tratare a deseurilor radioactive;

c) cimitire;

d) descarcari si/sau depozitari de materiale inerte;

e) descarcari controlate, bioactive;

f) descarcari controlate pentru deseuri stabilizate;

g) instalatii destinate triajului, tratarii, reciclarii sau incinerarii deseurilor;

h) depozite provizorii pentru deseuri sub forma lichida, solida sau pastoasa (maloasa);

i) instalatii de tratare a apelor uzate.

5. Apararea nationala*)

a) arsenale, terenuri de tir si de exercitii pentru armata;

b) aerodromuri militare;

c) alte instalatii apartinand armatei, care sunt asimilabile unuia dintre tipurile de instalatii mentionate in prezenta anexa.

6. Sport, turism, agrement

a) teleferice si teleschiuri (pentru punerea in valoare turistica a noilor partii de schi sau a noilor zone situate in domeniile de schi deja existente sau pentru legarea intre ele a diferitelor partii de schi);

b) piste pentru vehicule cu motor, destinate manifestarilor sportive;

c) tunuri cu zapada;

d) stadioane care au tribune fixe prevazute sa adaposteasca mai mult de 20.000 de spectatori;

e) parcuri de distractie;

f) zone verzi.

7. Industrie

a) uzine de aluminiu;

b) otelarii;

c) uzine de metale neferoase;

d) instalatii destinate pretratarii si topirii metalelor vechi;

e) instalatii pentru sinteza produsilor chimici, inclusiv a apei grele;

f) instalatii pentru transformarea produselor chimice;

g) depozite destinate stocarii produselor chimice;
h) fabrici de explozivi si de munitii;
i) abatoare si macelarii cu o capacitate de productie mai mare de 5.000 tone pe an;
j) fabrici de ciment;
k) fabrici de sticla cu capacitati de productie mai mari de 20.000 tone pe an;
l) fabrici de celuloza si hartie;
m) fabrici destinate extragerii si transformarii liantilor si materialelor care contin lianti;
n) fabrici care produc panouri de aglomerate;
o) instalatii pentru prelucrarea lemnului;
p) instalatii pentru produse textile si de pielarie;
r) fabricarea, comercializarea si utilizarea substantelor periculoase si a pesticidelor;
s) instalatii de depozitare a produselor petroliere, petrochimice si chimice;
t) unitati industriale pentru fabricarea produselor alimentare si agrotehnice;
u) unitati de ecarisaj.

8. Alte lucrari sau instalatii

a) imbunatatiri funciare realizate prin lucrari de arta, precum si interventiile pe suprafete care sunt mai mari de 200 ha si/sau acompaniate de masuri tehnice in scopuri agricole, ca irigarea sau desecarea terenurilor agricole pe suprafete mai mari de 20 ha, ca si proiecte generale de scoatere din circuitul agricol;
b) cariere de pietris, nisip si alte exploatari de extragere a materialelor nefolosite in scopul producerii de energie;
c) constructii si instalatii pentru cresterea animalelor de ferma cu capacitati mai mari de:
- 100 locuri pentru bovinele de carne;
- 500 locuri pentru porcii pentru carne;
- 6.000 locuri pentru gaini ouatoare;
- 6.000 locuri pentru pui pentru carne;
- 1.500 locuri pentru curcani pentru carne;
d) centre comerciale;
e) locuri de transbordare a marfurilor si centre de distribuire;
f) echipamente fixe destinate transmiterii electrice sau radioelectrice de semnale, imagini sau sunete (numai echipamentele de transmisie), cu o putere mai mare de 500 kW;
g) defrisari de vegetatie forestiera din afara fondului forestier;
h) amenajari piscicole;
i) importul si exportul plantelor si al animalelor din fauna si flora spontana;
j) planurile de urbanism si amenajare a teritoriului.

Lista activitatilor care se supun procedurii de evaluare a impactului pentru obtinerea acordului si/sau autorizatiei de mediu se va completa de catre autoritatea centrala pentru protectia mediului cu orice activitate noua, necunoscuta la data intocmirii listei.

---

*) Cu respectarea legislatiei in domeniul apararii nationale.